

NI SE CUVINE NOUĂ, SĂ ÎMPLINIM TOATĂ NEPRIHĂNIREA

Acesta este întotdeauna un privilegiu să vin la casa Domnului. Eu niciodată, în viața mea, nu am văzut niciodată că am regretat să vin în casa Lui. Acesta este un... Dar eu presupun că în dimineața aceasta este cam cel mai greu timp în care am venit vreodată. Da, asta-i adevărat. Astfel, lucruri se întâmplă în viață, noi știm asta, ce trebuie să întâmpinăm. Și noi trebuie să ne reamintim, că aceasta vine la toți.

² Și noi suntem foarte mulțumiți în această dimineață, eu sunt, și eu știu că frații mei și sora sunt foarte recunoscători lui Dumnezeu, să știm că mama noastră este mântuită.

³ Și ea este bătrână, și noi ne-am așteptat la asta pentru o vreme, deoarece ea este o mamă a multora, și ea și-a zdruncinat viața. În zilele mamei mele, ei nu aveau lucrurile pe care le au acum, ca să aibă grijă de mame când ele își aveau pruncii lor. Posibil, poate, mama ar fi avut unul dintre copii în dimineața aceea, și să se scoale și să-și facă spălatul în după-amiaza aceea. Și așa cum ele stau întinse în spital câteva zile, cu tot felul de medicații, care sunt. Noi suntem recunoscători pentru astfel de lucruri care pot ajuta pe aceste, aceste mame și toți.

⁴ Ea este foarte, foarte aproape de moarte acum. Și eu... [Fratele Branham plânge – Ed.] Aceasta este puțin-puțin cam greu în dimineața aceasta, dar totuși eu-eu am promis să fiu aici. Și eu sunt...

⁵ Acum, eu nu pot să zic că mama mea se duce. Eu am spus asta adesea. Și mulți sunt martori, despre vedenii. Eu am zis, "Dacă propria mea mamă era întinsă, să moară, și se uita în fața mea să zică, Billy, ce-ce am să devin eu?" Eu am zis, "Afara doar dacă Dumnezeu mi-ar spune, eu nu aș ști. Eu-eu nu aș putea să spun." Și tocmai lucrul acela s-a împlinit. Dacă mama se duce, El cu certitudine că a ținut aceasta secret de mine.

Înainte ca tatăl meu să moară, eu am văzut o vedenie despre el ducându-se.

⁶ Când eu eram încă un păcătos, eu l-am văzut pe fratele meu, pe primul, că el se ducea.

⁷ Howard. Eu v-am spus la toți, cu doi sau trei ani înainte ca el să se ducă, despre plecarea lui.

⁸ Dar, mama, El nu mi-a spus un cuvânt mie. Și dacă ea se duce, aceasta este ceva despre care eu nu știu. Deși, noi am avut... Doctorul a spus că el nu a văzut cum a trăit ea prin ultima Duminică. Și ea este destul de slabă. Dar, oricum, când eu eram...

⁹ Cam cu o lună în urmă, așa cum i-am făcut Doamnei Broy; mie întotdeauna îmi place să verific pe oameni, știind că ei sunt aproape de sfârșit, ca să văd doar cum stau ei. Noi trebuie să fim siguri de aceasta. Noi nu vrem doar să zicem, "Păi, probabil că aceasta este în ordine." Noi vrem să fim siguri că aceasta este în ordine.

¹⁰ Eu am avut o bună discuție lungă într-o dimineață cu mama. Ea a zis, "Billy, eu-eu am trăit atât de mult cât a trebuit să trăiesc." Ea a zis, "Eu nu am nimic altceva pentru care să trăiesc." Ea a zis, "Eu trebuie să mă duc." Și a zis, "Eu mai degrabă m-aș duce, să fiu cu tata și unii din ceilalți copii care sunt Acolo. Eu ajung să vă văd pe voi toți, des."

¹¹ Și când ea a fost pusă în salvare, să fie luată la spital, să-i dea glucoză, deoarece ea nu putea să mănânce nimic. Ei au trebuit să-i dea glucoză prin vene. Și eu i-am zis ei, când o puneam noi pe ea în salvare, am spus, "Acum, mamă, totul este în ordine."

Ea a zis, "Mie mi-e dor să mă duc."

¹² Și eu am zis, "Mamă, dacă tu mi-ai fi lăsat mie o comoară pe pământ, de o sută de milioane de dolari, pentru noi copiii, sau tu ne-ai fi lăsat nouă o casă care ar ajunge de la oraș la oraș, aceasta nimic nu ar fi să se compare cu această mărturie pe care tu ne-o lași nouă, Eu sunt gata să mă duc." Aceasta este o comoară pe care banii nu o pot cumpăra, ca să știu aceasta.

¹³ Astfel de aceea, în privința aceea, eu stau cu îndrăzneală, crezând aceste lucruri pe care eu le-am predicat. Aceasta stă ca bun pentru mama mea, aceasta stă ca bun pentru mama altor oameni, aceasta stă ca bun pentru noi toți. Eu nu puteam să spun, "Dumnezeule, nu o lua pe ea." Deoarece, eu știu că îndată ce sufletul ei muritor părăsește acest trup, ea are un altul care o așteaptă. Și ea va fi din nou o femeie tânără, doar în câteva minute după ce pleacă de aici.

¹⁴ Ați observat vreodată un prunc micuț când acesta este născut, micuții mușchi ai acestuia convulsându-se și smucinduse? Dar când acesta vine pe pământ, capătă un spirit, și atunci acesta devine un suflet viu. Și îndată ce sufletul pleacă înapoi din acel trup micuț, există un altul care îl așteaptă pe acesta. Vedeți? Deoarece, întâi, Dumnezeu face sufletul și spiritul, acesta doar se duce la trupuri. Și, și când noi plecăm de aici, noi schimbăm numai locurile de locuință și mergem la o alta. "Căci dacă acest cort pământesc s-ar dizolva, noi avem unul deja așteptând." Astfel, aceea este consolarea noastră.

Acum să ne rugăm.

¹⁵ Slăvitul nostru, Tată Ceresc, ce am putea noi face în aceste ceasuri de nevoie enormă, dacă nu erai Tu? Dar speranța noastră nu este zidită pe nimic altceva decât pe Sângele și neprihănirea lui Isus! Și noi suntem atât de bucuroși să știm că există o Țară dincolo de râu. Că atunci când Tu ai sfârșit-o cu noi pe acest pământ, că noi schimbăm numai locurile noastre de locuință, cu acea slăvită Țară, acolo, unde nu există boală ori tristețe, moarte sau despărțire. Noi vom fi întotdeauna cu Tine și cu cei dragi ai noștri. Astfel, noi îți mulțumim Ție pentru această nădejde glorioasă care este în sânul nostru astăzi.

¹⁶ Și aceasta se părea, Doamne, greu pentru mine în dimineața aceasta să vin jos; nu să te slujesc pe Tine, ci să știu că sunt emoționat și mă întreb doar cum voi fi în stare să mă apropiu de acest Mesaj în dimineața aceasta pentru biserică, pe care eu simt că Tu l-ai așezat pe inima mea. Cum m-a luat vrăjmașul pe mine roata și roata cu acesta! Dar eu am ajuns până aici, la amvon, în Numele Tău. Și eu mă predau, cu Mesaj și cu totul, în mâinile Tale, și știu că Tu ești mai mult decât în stare ca să-L iei la fiecare inimă, și să procuri totul de ce avem noi nevoie. Noi predăm totul Ție acum, și pe noi înșine, ca serviciul Tău; așa cum buzele mele sunt purtătorul Tău de cuvânt, și urechile ca postul Tău de ascultare. Binecuvântează-ne, Doamne.

¹⁷ Și fie ca alte mame, tați, și acei care vor fi în zilele care urmează, dacă lumea va sta, fie ca ei să se pregătească și să știe, de asemeni, că ei trebuie să vină jos într-o zi la această oră la care a ajuns mama. Eu mă rog, Dumnezeu, ca ei să-și facă pregătirea lor astăzi. Căci nu există nici un alt lucru în lume care contează. Nici banii nu pot cumpăra, nici o popularitate nu poate susține; nimic nu poate ajuta ci Dumnezeu, și numai Dumnezeu. Și noi ne ținem de mâna Lui neschimbătoare, știind că El a zis, "Pașii celui neprihănit sunt hotărâți de Domnul." Astfel această mică suferință pe care o avem acum, în viața prezentă, va însemna atât de puțin. Așa cum poetul a exprimat-o, "Trudirile de pe drum vor părea nimic, când vom ajunge la capătul drumului."

¹⁸ Ajută-ne, Doamne, să presăăm înainte către semnul înaltei chemări; știind că într-o zi, într-un măreț în afară de aici, noi ne vom întâlni într-o dulce revedere. Binecuvântează cuvintele noastre acum. Binecuvântează serviciul nostru. Fiecare copil al lui Dumnezeu care este aici, fie ca inimile lor să fie încălzite și răscolite în dimineața aceasta. Și, Tată, eu am nevoie de ceva din aceasta, eu însumi. Eu mă rog ca Tu să admiți aceasta, toate aceste lucruri, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁹ Acum eu am observat că aici noi avem un grup de batiste. Și eu sunt... Noi vom ajunge la ele doar după puțin timp.

²⁰ Eu am venit înăuntru dintr-o călătorie unde eram sus la un drum de vânătoare, cu un om sus aproape de Alaska. Voi știți, că acest sezon este felul de sezon pe care îl pun de o parte, în toamna anului, ca să mă refac, pregătindu-mă pentru sezoanele care stau înainte pentru serviciu.

²¹ Eu nu sunt prea tare, și bine, eu așa zice, în nervii mei. Eu am un-un sistem nervos foarte rău. Și eu îmi dau seama că este nevoie de acel fel de sistem ca să fac slujba pe care mi-a dat-o mie Domnul. Tu nu poți să ai totul glorios, pe pământ. Fizic, eu sunt foarte mulțumit cu un trup puternic. Dar sistemul meu nervos, deoarece tu joci chiar pe linie între natural și supranatural, și aceasta te sfâșie în bucăți. Și eu nu am încercat niciodată să șed jos și să explic asta adunărilor mele, deoarece ei nu ar înțelege aceasta. Deoarece, eu însumi, nu înțeleg aceasta. Dar chiar și la doctori, m-au examinat punând acea examinare a presiunii nervilor; au zis că ei niciodată nu au văzut ceva ca aceasta, vedeți, cum se mută dintr-un loc, drept până la altul. Eu nu înțeleg cercetarea lor științifică și, sau ce au făcut ei, și felul lor de a face lucrurile. Dar eu știu că acolo era ceva ce mi s-a întâmplat mie într-o zi, când Cristos m-a apucat pe mine, eu am fost schimbat.

²² Și mie mi-ar place doar să spun asta, că aceasta s-ar putea să mă întărească. Se pare că acesta ar fi un lucru foarte ciudat despre care să vorbești, în dimineața aceasta. Dar chiar înainte de a intra în Mesajul meu, ca să mă liniștesc într-un fel, mi-ar place să spun asta. Când am anunțat că voi fi aici, eu nu știam că mama urma să se îmbolnăvească.

²³ Și eu de asemeni am anunțat serviciul pentru deseară. Cu voia lui Dumnezeu, noi îl vom ține. Eu voi fi aici deseară, să vorbesc, dacă aceasta este în regulă pentru păstor. [Fratele Neville zice, "Da, domnule!" – Ed.] Și eu vreau să vorbesc, deseară, despre *Mângâietorul A Venit*. Și atunci acesta este serviciul de seară. Și noi avem un serviciu de împărtășire aici deseară. Și toți oamenii sunt invitați cordial să vină și-și să ia această împărtășire cu noi deseară, și pentru Mesaj.

²⁴ Aceasta era primăvara trecută când am fost sus în Alaska, sau sus lângă Alaska, în British Columbia, să... pentru servicii, în care Domnul ne-a dat un timp așa de glorios. Și mie-mie întotdeauna mi-a plăcut în natură.

²⁵ Mă puteți auzi bine acolo în spate? Puteți... Dacă puteți, ridicați-vă mâinile, acolo departe în spate.

²⁶ Mie întotdeauna mi-a plăcut în natură. După cum oricine cunoaște familia noastră, cunoaște asta acolo. Mama mea, trăgând să moară acum, mama ei era Indiancă. Și convertirea mea nu a schimbat aceasta niciodată, și eu... dragostea mea pentru natură; și eu sunt bucuros, deoarece aceasta este undeva unde îl văd pe Dumnezeu. Eu nu mă duc atât de mult să mă duc să vânez vânat, aceasta este-aceasta este să fii singur cu Dumnezeu. Iar eu vânez singur.

²⁷ Și în timp ce eu eram acolo sus, eu am întâlnit câțiva ghizi foarte minunați. Aceștia erau colegii, din Canada și alte locuri, înainte ca să poți merge în sălbăticie, comisia de vânătoare te repartizează la un ghid. Și acel ghid trebuie să fie cu tine.

²⁸ Și eu am întâlnit un minunat frate Creștin, tânăr, penticostal, care era un ghid vestit în Canada. Soția lui era o glorioasă, femeie mântuită. Și el are cam patruzeci de ani, și avea cinci copilași, băiețași, de la optsprezece ani în jos până la doi ani. Și lui i sa acordat o mare secțiune de cincisute de mile din Alcan Road, pentru spațiul lui de ghidare.

²⁹ Există ceva Indieni în spate acolo, care nu au vrut să se mute afară, și ei erau foarte aroganți, și au pus sus o pancardă, "Dacă intrați aici, va fi vărsare de sânge." Dar, totuși, noi am mânat pe lângă aceasta, și ne-au dus înapoi, deoarece am vrut să vorbesc cu Indienii aceia. La urma urmei, pământul era a lor înainte să fie al nostru, voi știți. Și m-am simțit bine cu ei, Primăvara trecută, spunându-le lor despre Domnul Isus.

³⁰ Și un om bătrân, bătrânul părinte al tribului, avea aproape o sută de ani. El își avea... eu puteam să văd de ce nu vroia el să se ducă. Ei își îngroapă morții lor într-un buștean, și atârnă bușteanul într-un copac. Ei aveau doi copilași

înmormântați acolo. Desigur, el nu vroia să plece. Și rezervația, guvernul din Canada, Dominionul Canadei a zis, "Dacă ei au devenit aroganți, o să-i scoată pe ei de acolo și o să-i facă să plece." Păi, nu poți suferi să faci ei aceasta; bebelușii lor atârând acolo în copaci.

³¹ Și așa, oricum, râurile au venit jos și ne-a blocat și noi nu am putut să mergem înapoi în ținutul unde urma să vânăm urși cenușii. Acest Mr. Southwick, Southwick este acesta, era ghidul. Și el... Și eu eram cu un lucrător, Eddie Byskal. Și astfel băiatul lui... Mr. Southwick avea un-un frate tânăr, cam de vârstă între douăzeci și cinci și treizeci de ani, care era serios plăguit cu epilepsie.

³² Mr. Southwick tocmai devenise Creștin, cam cu un an în urmă. Un cowboy înainte, și ei sunt un fel de duri, voi știți, în viața lor. Și, însă el tocmai devenise un Creștin, și el credea. Și el a zis, "Eu am citit cartea dvs., Frate Branham." Și el a ținut înainte, făcând aluzie, despre fratele lui cu epilepsia. El a zis, "Oh, dacă aș putea să ajung cu fratele meu la dvs.!" Păi, voi știți cum te face aceasta să simți, ești neputincios, nu poți face nimic, și te miri doar cum se pot întâmpla toate acestea.

³³ Atunci în Canada, de obicei oamenii care... Voi bărbații care mergeți afară în călătorii, știți, în mânăuirea cailor. Iar eu iubesc caii și animalele. De obicei ei leagă un pripon în coadă, și-i lasă să umble în cordon, în cordon grămadă. Dar acolo tu nu o poți face, din cauza argilei; tu ai putea să pierzi un cal, sau ai putea pierde întregul cordon. Astfel noi trebuia doar să-i lăsăm să se ducă, și să îi paștem pe potecă.

³⁴ Și eu eram în spate departe de tot, pe un cal tânăr, încercând să adun pe cei răătăciți și să-i aduc înauntru. Și Duhul Sfânt, în harul Lui, a venit jos. Eu am dat pînteni la cal, și am călărit trecând dincolo de cordon, sus unde conducea Mr. Southwick, în față, prin tufiș. Și eu am zis, "Bud?"

El a zis, "Da, Frate Branham."

Eu am zis, "O să mă crezi pe cuvânt?" El a zis, "Cu orice spui."

³⁵ Și eu am zis, "u am un AȘA VORBEȘTE DOMNUL pentru tine." Și i-am zis, "Du-te și ia-l pe fratele tău de la Fort Saint John," care este la o depărtare de șapte sau opt sute de mile, "adu-l aici sus pe șosea." Și el locuia într-o colibă veche cu o sobă de cărbuni veche, își avea copiii acolo. Și eu am zis, "Prima dată când cade el într-o stare de epilepsie, smulge-i cămașa jos de pe spatelul lui. Eu îi voi da să faci ceva. Arunc-o în foc, și spune, Eu fac aceasta în Numele lui Isus Cristos."

El a zis, "Eu voi face aceasta."

³⁶ Astfel el a plecat, a trimis și au adus pe fratele lui, l-au adus acolo sus. Și în dimineața aceea el a trebuit să meargă pe cărare, cu ceva oameni de la conservare. Iar fratele lui de obicei are două sau trei din acele crize, pe zi, și le avea de când era un băiețuș. Și soția lui era speriată de moarte, de el, când avea el crizele acelea, deoarece el a devenit violent; un flăcău tânăr, foarte puternic.

³⁷ Și el a căzut într-o criză, după ce a plecat Bud. În loc ca ea să sară pe fereastră, așa cum a făcut de obicei, luându-și copiii din cale, ea a sărit drept călare pe el, și i-a smuls cămașa de pe el; o micuță, femeie umplută cu Duhul Sfânt, a smuls cămașa jos de pe el și a aruncat-o în foc, și a zis, "Eu fac aceasta în Numele lui Isus Cristos." El nu a mai avut niciodată o criză de atunci. Aceasta era primăvara trecută.

³⁸ De multe ori, eu știu că aceasta era puțin cam greu. Oamenii care nu vor înțelege, zic, "Frate Branham, de ce ați face o călătorie de vânătoare?" Vedeți, ei doar nu înțeleg. Nu este nevoie să se încerce a explica aceasta, vedeți. Tu prinzi acolo oameni care nu ar fi prinși niciodată.

³⁹ Cam cu două luni în urmă, sau nici măcar atât, eu am fost trezit într-o dimineață. Eu cred, eu nu sunt sigur, eu am spus aceasta la cei mai mulți din biserică. Există mulți aici care m-au auzit spunând aceasta înainte să se împlinescă. Și în vedenie eu am văzut, că eu văzusem un animal mare, care arăta ca un cerb. Și acesta avea coarne înalte, și mari. Și acesta era... eu a trebuit să mă duc roata pe o parte, argiloasă, în felul *acesta*, ca să ajung la acesta. Și acesta era un animal foarte grozav. Era un animal de mare trofeu. Și acolo era un om pe care l-am văzut și care era îmbrăcat cu o cămașă verde, în carouri. Și apoi, pe drum, după ce am obținut animalul, eu am auzit un-un glas spunând că, "Acele coarne sunt înalte de patruzeci și doi de țoli." Acestea sunt cam așa de înalte. Și acesta era un animal mamut. Și pe drum înapoi, eu am văzut un urs cenușiu uriaș de mare.

⁴⁰ Acum, acesta este ursul faimos. Există patru în familia cenușiilor. Unul este cu vârful argintiu, care este cel faimos. Următorul este numit, numele băștinaș, *kadish* (?), care este negru, cu urechea rotundă; al doilea. Al treilea, este cenușiul obișnuit, care este între negru și maro, un urs uriaș. Și următorul este Kodiak, care se găsește numai pe Insula Kodiak și-și Alaska de vest; el este mare, mamut, cel mai mare dintre toți urșii, dar el este un cenușiu. Dar cel cu vârful părului argintiu este negru, iar albul este pe... argintiul este la vârful părului. El este cel faimos, foarte înaltă încordare, un urs de un temperament rău.

⁴¹ Eu am pușcat ursul cu o pușcătură în inimă, care l-a omorât. Dar eu am fost întrebat, cu pușca mică care am avut-o, cum l-am luat. Și eu le-am spus fraților. Câți dintre cei de aici m-au auzit spunând despre aceasta înainte să se întâmple? Ridicați-vă mâinile. Păi, desigur, cei mai mulți dintre ei, vedeți.

⁴² Și astfel atunci Mr. Arganbright m-a chemat și vroia ca eu să merg în Alaska. Păi, în loc să merg în Alaska, m-am simțit călăuzit să merg înapoi aici sus în această călătorie, aici sus cu Bud, deoarece eu i-am promis lui.

⁴³ Când am ajuns acolo sus, eu i-am spus soției lui și tuturor oamenilor de pe acolo, aceste lucruri pe care le-a spus

El. Eu am zis, "Dar, acum, care dintre voi are o cămașă verde, în carouri?" Nici unul nu avea. "Păi," am zis eu, "atunci trebuie să fie o altă călătorie pe care o voi face. Dar, pe undeva, Domnul îmi va da mie aceasta, exact." Astfel eu am zis, "Eu mă gândeam că s-ar putea să fie această călătorie."

⁴⁴ Păi, noi am mers înainte, în călătorie. Și prima zi, când am ajuns sus, deasupra buștenilor, acolo unde nu mai sunt bușteni, sus în ghețare, cu caii noștri. Și a doua zi, noi am vânat ceva, și noi am găsit o mulțime de oi cu treisferturi de bucle, și așa mai departe, dar aceasta nu era corect.

⁴⁵ Și să vorbiți de părtășie, fiecare dintre noi penticostal și aveam Duhul Sfânt! Noi am avut ceva timp acolo sus, și am văzut acele culori schimbându-se, și munții aceia, și acolo sus departe unde numai Dumnezeu locuiește! Și un timp atât de minunat! Noi nu ne duceam să ne culcăm până la ora unu dimineața, laudând doar pe Dumnezeu și având un timp glorios!

⁴⁶ Și a doua zi, noi am plecat afară. Și cam la vreo șase mile înapoi, dincolo în spatele ghețarilor, noi am observat ceva berbeci mari. Și am zis, "Păi, noi vom merge înapoi, și dimineața următoare la lumina zilei vom fi pe drumul nostru."

⁴⁷ Astfel noi am pornit-o dimineața următoare, înainte de lumina zilei; și am ajuns, pe la ora nouă, noi eram sus pe sus unde am văzut în ghețare.

⁴⁸ Dar pe drum în sus, eu am văzut primul meu caribu sălbatic. Eu niciodată nu am mai văzut unul. Eu am mai văzut domestic, la Lapland, și așa mai departe, dar nu în caribu; care nu este... Un *caribu* este un nume băștinaș, acesta este un "ren." Și astfel de obicei ei au coarne lopătate, așa, unul mergând drept în fața nasului lor, și atunci unul vine afară înainte; și atunci coarnele se agață dincolo, cu o altă ramificație cam așa de lată.

Bud mi-a spus mie, "Poate..."

⁴⁹ Eu am zis, "Nu, nu. El..." Eu am zis, "Acesta nu era un caribu, deoarece nu avea acel fel de coarne." Dar în dimineața aceea, mergând sus, păi, eu văzusem vaca și vițelul. Și ne-am dus acolo pe o parte, și l-am văzut, era un tăuraș tânăr, fugind.

⁵⁰ Și Fratele Eddie, vrând să hrănească pe Indieni unde el este misionar. Acolo este un om minunat, ieșit dintr-o casă drăgălașă, și o soție ieșită tocmai dintr-o casă de seamă. Iar brațele lor sunt mâncate aici, și inflamate, cu pureci, unde locuiau ei cu Indieni, acolo afară încercând să-l aducă pe Cristos la Indieni. Trebuie să ai har ca să faci asta! Să trăiești acolo afară cu unt de alune și melasă, și să dormi în colibele acelea unde gongile de pat, purecii și toate celelalte, îi mănâncă așa, să aducă, încă, Evanghelia lui Isus Cristos!

Și astfel Fratele Eddie s-a strecurat pe după deal.

⁵¹ Și eu am stat acolo în venerație, timp de două ore, când am văzut marea vârf de munte înzăpezit. Mă gândeam, "Doamne Dumnezeule, lasă-mă să locuiesc aici în timpul Mileniului." Să vezi acel galben unduindu-se în jos pe deal, și tufișul roșu al țapului, și toate îmbinându-se cu acel munte mare acoperit cu zăpadă, reflectând jos în lacuri. Există doar ceva cu privire la aceasta, cum ai putea să șezi acolo și să plângi, și să plângi și să plângi, deoarece numai Dumnezeu singur poate să picteze asta. Nu există nimic care poate să o facă, vedeți.

⁵² Și eu ședeam acolo, și s-a întâmplat să mă gândesc, "Păi, mă întreb ce s-a făcut Fratele Eddie?"

⁵³ Eu am mers dincolo la Bud, și el ședea acolo de asemeni, bucurându-se în aceasta, cam de două ceasuri. Și noi ne-am ridicat, și am văzut camera de filmat a lui Eddie așezată acolo sus. Pe vârful acelor munți, nu există nimic decât mușchiul caribu, doar mușchi, acesta este cam pe unde nu cresc buștenii.

⁵⁴ Și eu l-am observat pe el în jos pe deal. El și-a pus degetele lui în sus în felul acesta, și pândea acest tăuraș tânăr de caribu. Ei bine, el-el a împușcat caribul. Și noi l-am pregătit, și ne-am dus înapoi pe deal. Și eu am coborât destul de jos ca să luăm ceva apă.

⁵⁵ Și eu tocmai mă uitam în jur cu binoclul. Cumva, cam la două mile de mine, acolo ședea animalul meu. Eu l-am văzut. Eu am zis, "Acela este el. El este acela." Eu am zis, "Uită-te aici, vezi această argilă, noi trebuie să mergem roata pe margine." Și am spus, "Singurul lucru este carourile, verzi..." Și eu m-am uitat, și Eddie avea pe el o cămașă, verde în carouri.

Eu am zis, "Eddie, eu credeam că tu..."

⁵⁶ El a zis, "Frate Branham, eu nu am știut. Trebuie că soția mea a pus-o acolo." El a zis, "Eu am luat o cămașă curată azi dimineață, dar eu nu am știut asta. Soția mea trebuie că a pus-o acolo." Dumnezeu nu dă greș cu nici un lucru. El este doar desăvârșit. Acolo avea el cămașa verde, în carouri.

⁵⁷ Ghidul a zis, "Frate Branham, eu nu știu cum o să ajungi vreodată în jur la acela."

⁵⁸ Eu am zis, "Mie nu-mi pasă dacă el este la cincizeci de mile depărtare, el este al meu!" Am zis, "El îmi aparține mie." Și noi am pornit-o în jurul acelei argile, tocmai, oh, era atât de abrupt, tocmai pe margine în jur.

⁵⁹ Și noi am ajuns acolo, și am luat cariboul cel mare. Și-și în loc să aibe lopeți, acesta a avut țepi; niciodată nu am văzut unul ca acesta. Vedeți cum-cum-cum face Dumnezeu lucrurile?

⁶⁰ Așa că noi le-am spus băieților să meargă jos pe întindere, și să ia caii și să adune cărnurile, și să ne întâlnească pe noi jos de tot când coborâm și noi. Căci, Fratele Bud s-a uitat în jur, și a zis, "Vedenia Fratelui Branham, dacă aceasta era adevărată despre fratele meu fiind vindecat, de epilepsie, el va obține acel animal indiferent unde este acesta." Așa

că el a zis, "Voi ne veți întâlni doar, noi îl vom avea, coborând în jos acolo."

⁶¹ Și când noi l-am avut jupuit, și pielea și coarnele, și toate, ar fi cam de o sută douăzeci și cinci de livre; dar numai, nu pielea trupului, doar pielea capului. Așa că atunci el a zis, "Acum, Frate Branham," a zis, "Eu vreau să te întreb ceva." Și a zis, "Eu cu greu am putut să-l jupoi aici," eu și el amândoi, unul în fiecare parte. El a zis, "Tu zici că aceste coarne sunt de patruzeci și doi de țoli?"

Eu am zis, "Da, domnule."

El a zis, "Ele îmi par mie de a fi, de nouăzeci."

Eu am zis, "Ele au patruzeci și doi."

Și el a zis, ",Eu am o ruletă de măsurat în geanta de la șa."

Eu am zis, "În ordine, tu vei vedea că aceasta este exact."

⁶² El a zis, "Atunci, conform cu ceea ce mi-ai spus tu, pe undeva între aici și unde îi întâlnim pe acei băieți, cu cămașa aceea verde pe el, tu o să obții un urs cenușiu cu vârful părului argintiu?" Și a zis, "Eu nu am văzut niciodată vreunul, iar eu am trăit în acești munți toată viața mea."

Eu am zis, "Dar aceasta-i AȘA VORBESTE DOMNUL."

El a zis, "Tu știi unde este el?"

⁶³ Eu am spus, "Nu. Dar el este pe undeva între aici și băieții aceia." Noi puteam să vedem până jos unde erau ei, cam la trei mile, jos la linia buștenilor. Eu am spus, "Noi o să-l luăm." Acum, asta este ceva!

⁶⁴ El a zis, "Atunci, noi vom fi acolo jos în timp de o oră și jumătate. Și vrei să-mi spui mie că tu vei obține un monstruos urs cenușiu, cu vârful părului argintiu, pe undeva între locul acesta și băieții aceia?"

Eu am spus, "Aceasta este conform cu Cuvântul Lui."

El a zis, "El este acolo."

⁶⁵ Astfel noi am încărcat coarnele, sus pe capetele noastre, și le târâiam. El a mers în josul dealului, până am ajuns la ghețari. Și când am ajuns la ghețari; era așa de cald, încât a trebuit să intrăm puțin în ghețari, să ne răcorim. Noi am trecut peste ghețar, ne-am dus jos până am atins locul unde ieșea apa dedesubtul ghețarului, și jos de-a lungul... am început să ajungem între bușteni. Noi ne-am așezat doar, să ne odihnim.

⁶⁶ Eu m-am întors, și m-am uitat. Eu am zis, "Uită-te, Bud! Cam ca o vacă, cam la două mile depărtare."

⁶⁷ El și-a aruncat sus binoclul, s-a uitat, și a zis, "Frate Branham, așa să mă ajute, că acesta este un urs argintiu!" Și a zis, "Uită-te la el sclipind în soare! "

⁶⁸ Eu am zis, "Asta este el." Și am zis, "Păi, hai să mergem să-l luăm." Așa că, așa am și făcut, ne-am dus și l-am luat. Conform cu vedenia, era prea târziu să îl jupuim atunci, noi a trebuit să așteptăm până a doua zi.

⁶⁹ Atunci după ce am obținut ursul cenușiu, am venit înapoi jos, atunci el a zis, "Și zici că acele coarne..." A zis, "Dacă coarnele acelea au patruzeci și doi de țoli, Frate Branham, eu o să leșin."

⁷⁰ Eu am zis, "Tu nu trebuie să leșini. Dar, ele sunt de patruzeci și doi de țoli, așa sunt ele." Astfel noi am ajuns jos la...

⁷¹ Iar eu mă gândeam, că în vedenie... Voi fraților care v-ați ridicat mâinile, și surorile, cu un timp în urmă, care m-ați auzit pe mine zicând aceasta înainte ca să se întâmple. Eu am zis că acesta trebuie că era Billy Paul. Acesta era un băiețuș. Voi toți vă reamintiți că eu am zis aceasta ceva mână micuță? Dar băiatul lui este de optsprezece ani, și tocmai de mărimea lui Billy Paul. Vedeti?

⁷² Și când am ajuns acolo jos, acolo era Eddie îmbrăcat cu cămașa lui verde, în carouri. Eu am văzut mâna aceea mica mergând în jurul acelor coarne, și când a trecut el dincolo și a luat banda de măsurat, a așezat-o jos aici, și a ținut, acel băiețuș și-a pus mâinile. Eu am zis, "Uite, Eddie, acele mânuțe pe coarne." Și când a tras el ruleta de măsurat așa, el s-a uitat la mine și s-a făcut foarte alb la gură, și a zis, "Frate Branham, uită-te aici! Foarte lejer, patruzeci și doi de țoli, exact!"

⁷³ Voi ați putea zice, "Frate Branham, de ce spui aceasta la școala Duminicală?"

⁷⁴ Eu spun aceasta pentru următorul motiv. În urmă în Vechiul Testament, bătrânii înțelepți și profeții dintre acei ce s-au dus, ei s-au închinat Dumnezeului Cerului, Care le-a arătat lor vedenii. Ei l-au iubit pe Dumnezeu, prin harul Său, care îi iubea pe ei. Ei au tânjit după o Cetate care era pe undeva. Ceva înlăuntrul lor! Ei și-au părăsit casele și au devenit pelerini, deoarece ei căutau pe undeva o Cetate. Ei spuneau lucruri pe care noi le vedem împlinindu-se astăzi.

⁷⁵ Același Dumnezeu Care i-a iubit pe ei, și prin harul Său, și a făcut acele lucruri pentru ei, este același Dumnezeu pe care îl slujim noi aici în acest Tabernacol în dimineața aceasta, făcând aceleași lucruri. Și există în sânul nostru, un dor pentru Cetatea aceea, pe undeva unde s-au dus ei. Și prin Cuvântul Lui și prin semnele Puterii Lui, cu același Duh și aceleași profeții, același lucru pe care l-a făcut El pentru ei acolo în urmă, îl face El pentru noi astăzi. Și voi vedeți aceasta cu dovadă infailibilă, că acesta este Dumnezeu și Adevărul lui Dumnezeu.

⁷⁶ Astfel, oriunde este acea măreață Cetate, și oriunde sunt ei adunați, eu mă aștept să văd pe mama mea muribundă, și pe voi toți cu ei, acolo în Cetatea aceea acolo cu ei: Abraham, Isaac, Iacob, Daniel, Isaia, Ieremia. Deoarece, același har al lui Dumnezeu care i-a iubit pe ei, și le-a dat vedenii, și le-a arătat lucrurile care urmau să vină, este același

Dumnezeu astăzi făcând același lucru pentru noi, Adevărul infailibil! Acesta este Adevărul, prietene.

⁷⁷ Tatăl nostru Ceresc, noi suntem recunoscători. Că Tu ai vrut ca eu să am acele lucruri, eu presupun Doamne, că Tu mă încurajai doar, știind că urma să vină un șoc. Eu nu știu; Tu știi. Și eu știu că nu mai sunt un flăcău. Eu nu mai sunt băiețușul care obișnuia să se agațe de șorțul mamei. Iar eu sunt un om de vârstă mijlocie acum. Oh, cât Te iubesc eu, Doamne! Cum Te cred eu! Dă-ne acum har. Ajută-ne să învățăm Cuvântul Tău, ca alții să poată să vadă și să învețe, și să știe despre Tine. Noi cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁷⁸ Pentru un text, în dimineața aceasta. Eu mă gândesc că aceasta este tot ceea ce am avut să spun. Ei bine, serviciile deseară, cina, spălarea picioarelor, și așa mai departe, asta-i tot. Eu v-am invitat ca să stați și să fiți cu noi. Dar, pentru textul nostru în dimineața aceasta, să deschidem Biblia la Sfântul Matei, capitolul al 3-lea, ca să citim o porțiune din Scriptură. Eu vreau să încep la versetul al 10-lea din capitolul al 3-lea din Sfântul Matei.

⁷⁹ Și eu știu că sunt mulți care stau în picioare, și ne pare rău pentru aceasta; dar dacă unii dintre voi vor schimba cu ei, o dată la un interval. Eu... Scuzați-mă, pentru încetineala mea, dar eu... Voi înțelegeți. Acum citirea Scripturii.

Și acum, și securea a fost pusă la rădăcina pomului: de aceea fiecare pom care nu aduce roadă bună este retezat jos și aruncat în foc.

Eu într-adevar vă botez cu apă spre pocăință, dar Acela care vine după mine este mai puternic decât mine, a cărui încălțăminte nu sunt vrednic să o port: El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

A cărui lopată este în mâna Lui... El își va curăți cu desăvârșire aria, și își va strânge grâul în grânar, dar El va arde pleava cu un foc care nu se stinge.

Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan... ca să fie botezat de el.

Dar Ioan căuta să-l oprească, zicând eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și tu vi la mine?

Și Isus răspunzându-i i-a spus lui, Lasă-mă să fie așa acum, căci așa se cuvine nouă să împlinim toată neprihănirea. Atunci el l-a lăsat.

⁸⁰ Mie mi-ar place să iau textul din acel cuvânt acolo în versetul al 15-lea.

... Lasă aceasta să fie așa acum, căci se cade nouă să împlinim toată neprihănirea.

⁸¹ Adeseori eu mă întrebam de ce, Isus din Nazaret... Și de multe ori am fost întreat eu. De ce un Om ca Isus trebuia să fie botezat? De ce ar fi această Persoană să fie botezată ca un act de pocăință și de mărturisire, când El era sfântul, fără pată, nealteratul Fiu al viului Dumnezeu? De ce ar trebui această Persoană să fie botezată ca un om care a venit? Botezul este după mărturisire. El nu avea să facă mărturisiri, deoarece El era Dumnezeu. Și, El, de ce a trebuit El să fie botezat așa cum El a fost, "spre pocăință," deoarece El nu avea nevoie de pocăință, deoarece El era infailibilul Dumnezeu? "El era în lume, și lumea era făcută de către El, și lumea nu L-a cunoscut." De ce ar fi trebuit El să fie botezat?

⁸² Și ați observat voi fraza înainte de aceea? Zice:

... astfel se cuvine nouă să împlinim toată neprihănirea.

⁸³ În alte cuvinte, "Aceasta trebuie împlinită! Tot Cuvântul pe care l-a vorbit Dumnezeu, trebuie să fie împlinit!" Dumnezeu nu poste să spună ceva fără ca să aibă aceasta împlinit. Când El l-a vorbit pe Acesta, aceasta este o lucrare terminată. Aceasta este deja terminat când Dumnezeu Îl vorbește. Dumnezeu nu vorbește niciodată pînă când El este gata pentru ca aceasta să fie; și, când El vorbește, este tot atât de bine ca și cum s-a întâmplat deja.

⁸⁴ Acum, dacă nici asta nu ne-ar da nouă o bază pe care să ne punem credința noastră în dimineața aceasta! Când Dumnezeu vorbește un Cuvânt, acesta este deja terminat. Și cum este cu promisiunile Lui pe care El ni le-a dat nouă? Totul ce a spus El, este deja o lucrare terminată. Așa că, de aceea, când noi primim Cuvântul Lui în inima noastră, aceasta-i-aceasta-i deja făcut, este completat!

⁸⁵ Și de ce atunci ar fi El (aceasta nu răspunde la întrebare) botezat? Mulți au zis, "Păi, El a fost botezat deoarece El a fost exemplul nostru." Aceasta este adevărat, până la un anumit punct, anumit loc. Asta este adevărat, dar acesta nu este tot Adevărul.

⁸⁶ Adevărul despre aceasta era, că El era modelul dinainte, El era Marele Preot. Și înainte ca Marele Preot să poată ca să fie uns, el trebuia să fie spălat.

⁸⁷ Eu vreau să citesc ceva Scriptură, doar un moment, dincolo în Cartea Exodului. Și eu cred că este al 29-lea verset eu îl am scris; capitolul 29, adică. Și eu vreau să încep aici la al 4-lea verset din capitolul al 29-lea.

Și Aaron și fiii lui să-i aduci la ușa cortului adunării, și să-i speli cu apă.

... tu să iei-să iei veșmintele, să îmbraci pe Aaron, cu tunica, și cu mantaua... și efodul, și cu pieptarul, și să-l încingi cu brâul efodului,

Și să-i pui mitra pe cap, și pe sfânta... peste... și pe mitră să pui coroana.

Și să iei untdelemnul, pentru ungere, și să-i torni pe cap, și să-l ungi.

⁸⁸ Vedeți, Aaron, marele preot, înainte ca să poată să fie uns, el a trebuit să fie spălat cu apă. De aceea, când Isus, înainte ca El să poată să fie uns, Marele nostru Profet, El a fost spălat cu apă.

⁸⁹ Și atunci acel Ulei ungător a fost turnat peste El, ca să-L ungi. Așa cum era Aaron uns cu ulei; El a fost uns cu

Duhul Sfânt. "Căci Ioan a mărturisit, văzând Duhul lui Dumnezeu coborându-se ca un porumbel, și mergând peste El; și un Glas zicând, Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc." Astfel Biblia a zis că, "Isus a fost uns cu Duhul Sfânt, și a plecat prin prejur ca să facă lucruri bune." Vedeți, El a fost uns.

⁹⁰ Și înainte ca El să fie uns, El trebuia să împlinescă toată neprihănirea. Vedeți, El trebuia să fie spălat cu apă înainte ca Ungerea să vină peste El.

⁹¹ Și acesta este un model foarte frumos despre noi astăzi, ca preoți ai lui Dumnezeu. Noi trebuie mai întâi să fim botezați, să ne mărturisim păcatele noastre și să fim botezați în Numele lui Isus Cristos, spălându-ne de păcatele noastre; și atunci voi veți primi Ungerea, darul Duhului Sfânt. Vedeți, spălat mai întâi, și apoi uns pentru slujbă. Nici un lucrător nu ar trebui să intre la amvon fără ca mai întâi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos. Căci, există numai... Iertarea păcatelor este numai în Numele lui Isus Cristos, în nici un alt nume sub Ceruri nu a fost dat printre oameni. "Pocăința și iertarea păcatelor trebuiesc învățate în Numele Lui, începând de la Ierusalim." Acolo este unde a coborât și a uns Duhul Sfânt, mai întâi. Astfel, un slujbaş sau orice credincios trebuie mai întâi să fie spălat de păcatele lui, în Numele lui Isus Cristos; și apoi uns cu Duhul Sfânt, ca să producă o mărturisire pentru Dumnezeu.

⁹² Și Cristos era mărturisirea lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu era în Cristos, împacând lumea cu Sine. Acum El a zis:

... *Lasă ca să fie așa*, Ioan. Așa este drept.

⁹³ Cu alte cuvinte, "Ioan, tu ești un om puternic, tu ești un profet, mare și puternic. Și descoperirea ta despre Mine este exact Adevărul. Tu știi Cine sunt Eu. Tu știi, deoarece slujba ta nu a venit de la om. Slujba ta a venit de la Dumnezeu. Tu nu ai învățat-o niciodată de la om. Tu nu ai fost învățat în aceasta într-un seminar. Dar la vârsta de nouă ani, tu te-ai dus în pustie, deoarece tu te-ai născut un copil, deosebit și ciudat. Și chiar de la nașterea ta, Dumnezeu a început să lucreze cu tine. Și chiar înaintea nașterii tale, profetul te-a văzut. Și tu ești o lumină a acestei zile. Și în pustie... Tu știi Cine sunt Eu, deoarece Dumnezeu, în pustie, ți-a spus că va fi un semn care Mă urmează. Și tu deja ai mărturisit despre Aceasta, și tu o știi. Și noi știm cine suntem fiecare. Noi ne cunoaștem unul pe altul. Și este adevărat că tu ai nevoie să fii botezat de Mine. Dar lasă ca aceasta să fie așa, căci, Ioan, dacă noi suntem luminile acestei zile, noi trebuie să împlinim toată neprihănirea. Tot Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie împlinit prin noi, pentru această zi, căci aceasta ne revine nouă; se cuvine, aceasta ne revine, aceasta este ca noi. Că dacă noi suntem adevărații martori ai lui Dumnezeu astăzi, Ioan, noi suntem luminile acestei epoci. Și dacă noi suntem luminile acestei epoci, există *atât* de multă Scriptură care trebuie să fie împlinită în timpul acestei epoci. Și aceasta depinde de noi!" Aleluia! "Aceasta depinde de noi, ca să facem ca toată neprihănirea lui Dumnezeu să fie împlinită."

Și ce este neprihănirea Lui? Cuvântul Lui!

⁹⁴ În alte cuvinte, "Ioan, tu știi Cine sunt Eu. Eu sunt Marele Preot. Asta-i adevărat, Ioan, și Eu am nevoie să fiu botezat de către tine. Dar noi trebuie ca să împlinim toată neprihănirea.

Și Eu am nevoie să fiu botezat de tine acum, ca să împlinim Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece tot Cuvântul trebuie să fie împlinit. Și noi suntem luminile zilei, și depinde de noi ca să împlinim toate acestea. Și Eu știu că neprihănirea ta și dorința ta este să împlinești Cuvântul. Aceasta ne revine nouă. Noi suntem luminile."

⁹⁵ Lumina din fiecare epocă ar trebui să facă același lucru. Noi știm ce este să fie împlinit. Voi care sunteți duhovnicești și cunoașteți Cuvântul lui Dumnezeu, vedeți ce a promis Dumnezeu. Acum Cuvântul nu vine ușor, ci acesta vine prin veghere, voi trebuie ca să vă presați drumul înăuntru ca să faceți Aceasta. Dar, totuși, ne revine nouă, aceasta se cade ca noi să împlinim toată neprihănirea lui Dumnezeu. Noi trebuie să facem aceasta.

⁹⁶ Și acum Isus a recunoscut, în Ioan, că Ioan era un profet adevărat. Cuvântul a vorbit despre Ioan, și El știa că Ioan era în mod absolut profetul din ceasul acela. Și Ioan știa că Isus era Mesia din ceasul acela. Și ei amândoi aveau în mod clar o înțelegere.

⁹⁷ Oh, dacă Biserica viului Dumnezeu ar putea doar să le intre în cap în dimineața aceasta, și în inimile lor; ca Biserica să nu fie separată de barierele denominaționale, acea diferență în creduri și culori, și așa mai departe; ca noi să putem să venim împreună în Numele Domnului Isus, ca să nu avem nimic care să ne poarte departe de adevăratul Cuvânt al viului Dumnezeu; și să pășim drept în jos pe acea linie a Scripturii, ca să împlinim toată neprihănirea lui Dumnezeu în ziua de azi!

⁹⁸ Că, oricine știe că noi trăim în Luminile serii. Profetul a zis, "Va fi Lumină în timpul de seară." Și astfel noi știm că trăim în ceasul acela, în ceasul Luminilor de seară. Așa că, Doamne Dumnezeule, ajută-ne ca să ne dăm seama de aceasta.

⁹⁹ Să mergem înapoi doar pentru puțin, și să luăm ceva caractere care și-au cunoscut poziția în ziua lor, și vroiau să suporte critica sau orice altceva, ca Cuvântul lui Dumnezeu să poată fi împlinit.

¹⁰⁰ Să luăm, de exemplu, pe Noe și ziua lui. Aceasta se cuvenea de la Noe, după ce a întâlnit el pe Dumnezeu și a cunoscut planul lui Dumnezeu pentru ziua aceea.

¹⁰¹ Acum, voi nu puteți face nimic afară doar dacă știți ce faceți. Voi trebuie să știți că aceea este voia lui Dumnezeu. Voi trebuie să știți că acesta este planul Lui și dorința Lui, și aceasta vă este descoperit vouă, atunci nu există nimic care să oprească aceasta.

¹⁰² Acum, Noe știa, deoarece el nu a primit slujba lui de la vreo școală de educație, ci el a vorbit față în față cu

Dumnezeu. Și el știa că va veni un potop. El știa că ploile vor turna din cer, deschizându-se ca râurile, deși aceasta era ferm împotriva părerilor științifice din ziua aceea. Oamenii de știință, fără îndoiala, că l-au criticat pe Noe, și au zis, "Noi putem să-ți dovedim științific că nu există apă acolo sus."

¹⁰³ Căci, ei erau o mare epocă atunci, mai mare decât suntem noi azi, mai științifici decât suntem noi astăzi. Voi știți, că Isus s-a referit la aceasta, "Cum era în zilele lui Noe." Cum au construit ei sfinxurile și piramidele, și lucruri pe care nici măcar nu le-am putea atinge, să le construim astăzi. Și ei erau mari oameni de știință. Ei aveau culori și alte lucruri, și fluide de îmbălsămare, în ziua aceea, că ei puteau să facă o mumie. Noi nu am putea face aceasta astăzi dacă ar trebui să facem. Ei erau avansați mai departe decât suntem noi. Și ei puteau dovedi că acolo nu există apă.

¹⁰⁴ Dar, tot așa, i-a revenit lui Noe, după ce a cunoscut el planul lui Dumnezeu, că el a ciocănit la arcă, tot așa, căci el a știut că numai aceea va fi singurul lucru care va pluti. Nu conta, dacă aceasta era dovedit științific că nu exista apă acolo; dacă Cuvântul lui Dumnezeu a zis că va ploua, atunci va ploua.

¹⁰⁵ Și pot eu să mă opresc aici și să zic aceasta, din cauza oamenilor bolnavi. Dacă cazul vostru este atât de rău că poate doctorul zice că nu există nici o speranță; ce contează aceasta, atât timp cât Dumnezeu îți zice, "Eu am să te las să trăiești"?

¹⁰⁶ De ce o face... Doctorul sau vreun om de știință ar zice, "Religia ta despre care vorbești tu, Duhul Sfânt, și vorbirea ta în limbi, și a ta-și manifestarea ta, este doar o iluzie mintală." Că, "Tu nu ești umplut cu Duhul Sfânt." Că, "Nu există un astfel de lucru." Și multe mii de clerici declară asta astăzi, că, "Voi sunteți doar prelucrați." Că, "Nu există un astfel de lucru."

¹⁰⁷ Și atunci unii dintre ei mi-au spus chiar mie, "De ce nu te unești cu vreo denominațiune bună, și să-ți folosești influența pentru înaintarea acelei denominațiuni?"

¹⁰⁸ Și apoi unii strigă, "Acum, acest grup pentecostal cu care te încurci tu, ei sunt o grămadă de șarlatani religioși. Și ei-ei... Nu există un lucru ca acela. Ei sunt doar prelucrați mintal. Ei, ei doar... Ei nu au ce vorbesc ei că au. Noi putem dovedi că ei nu au aceasta."

¹⁰⁹ Oh, frate, tu ești doar prea întârziat. Noi știm ce avem! Noi suntem născuți din nou, de către Duhul Sfânt, și noi vedem lucrările Lui chiar printre noi, întocmai cum era în timpul Bibliei. Dacă voi credeți în același Duh Sfânt, atunci de ce nu face El același lucru în biserica voastră? Pentru că, El nu se poate schimba; El este Dumnezeu.

¹¹⁰ Așa că, indiferent cum sunt dovezile științifice, că noi suntem "doar emoționați," că noi suntem "doar indispuși mintal," că nu există "într-adevăr nimic din această mare religie" a noastră, că-că "aceasta nu este ceea ce ar trebui să fie," și așa mai departe, că noi suntem "doar o grămadă de izgoniți," nu credeți asta! Nu credeți asta!

¹¹¹ Dacă se întâmplă ca fiica voastră să vină acasă de la școală, și zice, "Mamă, noi am dovedit, astăzi, că-craniul ființei umane este întocmai ca al cimpanzeului, vezi." Sau, "Noi-noi am studiat și-și știm că noi toți am venit dintr-o singură celulă, că noi suntem simplu doar animale." Să nu credeți voi asta!

¹¹² Nu contează ce spune cineva, orice teolog, orice doctor, orice om de știință, orice învățător; voi țineți-vă de Cuvântul lui Dumnezeu! Căci, țineți minte, noi construim, cum o făcea Noe în ziua lui, noi construim o Arcă.

¹¹³ Și Noe știa că dacă el nu termina acea corabie, că nu numai propria lui casă putea să fie salvată. Astfel, el știa planul lui Dumnezeu. În mijlocul criticilor, aceasta nu l-a deranjat pe el nici un pic. El a ciocănit imediat la arca aceea.

¹¹⁴ Astfel, nu contează cât de mult zic ei, "Nu există un astfel de lucru ca botezul cu Duhul Sfânt. Nu există un astfel de lucru ca vindecarea Divină." Ne revine nouă, ni se cuvine nouă, ca noi să împlinim toată neprihănirea, că noi stăm în acest ceas de încercare, și să bat mai departe la Corabia Domnului!

¹¹⁵ Ei zic că, "Frate, tu ești cu totul încurcat în botezurile tale, și așa mai departe. Acolo este... Tu nu ar trebui să fii botezat în Numele Domnului Isus."

¹¹⁶ Eu discutăm cu un cuplu drăgălaș seara trecută. Și acolo este un tânăr care tocmai era botezat, și crede că există numai un singur Dumnezeu. Și într-un miting de Business-Men ei nu l-au lăsat să mărturisească, deoarece el nu crede că există trei Dumnezei.

¹¹⁷ Acum, indiferent de ceea ce zic ei, ni se cuvine nouă, ne revine nouă, ca noi să împlinim toată neprihănirea. Cuvântul va rămâne același când asociațiile Business Men-ilor și toate celelalte sunt duse, și bisericile nu vor mai fi. Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne întotdeauna același! Ni se cuvine nouă să împlinim toată neprihănirea.

¹¹⁸ Nu au profețit profeții despre această zi? Țineți minte, că acei critici, li se cuvine să împlinească aceasta, și lor, deoarece aceasta trebuie să fie împlinită, de asemeni.

¹¹⁹ Dar, Noe, aceasta nu l-a deranjat, ci el a mers înainte deoarece el a cunoscut programul lui Dumnezeu. El știa ce urma să facă Dumnezeu, Frate Kidd. El a știut planul lui Dumnezeu deoarece el vorbise cu Dumnezeu, și aceasta era în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu, și el a mers înainte făcând aceasta, oricum. Dacă știința putea să o dovedească sau orice altceva, sau cât criticism s-a pus asupra lui Noe, el a stat drept cu Cuvântul lui Dumnezeu, și a bătut cu putere imediat. De ce? Aceasta îi revenea lui, deoarece Noe era un profet. Și îi revenea lui că el a ținut Cuvântul lui Dumnezeu. El a stat cu acesta.

¹²⁰ Aceasta îi revine oricărui profet, adevărat profet al lui Dumnezeu, că el stă cu Cuvântul. Indiferent de ceea ce poate să spună știința, și ce poate *acesta* să dovedească pe aceasta, sau așa mai departe, aceasta-aceasta-aceasta i se cuvine ca-acela să împlinească toată neprihănirea.

¹²¹ [Fratele Branham face o pauză și în liniște citește un bilețel – Ed.] În ordine. Ei au trimis vorbă pentru mine să mă rog pentru mama imediat. "Roagă-te pentru ea acum. Doctorul tocmai a plecat." În ordine.

¹²² Acum, Doamne Isuse, eu stau aici. Aceea este mama mea. Dacă ea se duce, eu încredințez sufletul ei în mâinile lui Dumnezeu. Dar aici este un Mesaj care trebuie să meargă înainte, Doamne. Există aici cei în viață care trebuie să moară. Ajută-mă Tu, Doamne. Eu sunt al Tău. În Numele lui Isus.

¹²³ Aceasta ne revine nouă! Aceasta îmi revine mie acum ca eu să împlinesc toată neprihănirea. Cuvântul lui Dumnezeu vine întâi! Nu este nici o dragoste ca dragostea lui Dumnezeu!

¹²⁴ Acum, Noe, nu conta ce era critica peste părintele Noe, el știa unde stătea el, și astfel el a stat drept cu Cuvântul. Și el și-a construit arca pentru salvarea casei lui, deoarece aceasta îi revenea lui ca să facă așa. Aceasta i se cuvenea lui Noe, să-să facă așa.

¹²⁵ Aceasta îi revine fiecărui Creștin să stea lângă Cuvânt. Exact corect. Stai lângă Cuvântul lui Dumnezeu! Cerurile și pământul vor trece, voi veți trece, eu voi trece, bisericile vor trece, organizațiile vor trece. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece niciodată! Fii credincios, pelerin credincios!

¹²⁶ În zilele lui Enoh, chiar înainte de potop, când Enoh s-a uitat acolo afară și l-a văzut pe Noe construind arca aceea. Enoh era un profet. Enoh știa că el era un model. Și el știa, că înainte să vină potopul, el trebuia să dea un exemplu, astfel într-o dupăamiază i-a revenit lui ca să facă o plimbare. I-a revenit ca el să umble cu Dumnezeu. Și, cumva, în ziua aceea el și-a schimbat calea. În loc să meargă roata pe marginea dealului, el a luat Drumul Regelui, și a continuat doar să pășească. "Și ei nu l-au mai găsit, deoarece el nu mai era," ci el a pășit în sus pe Drumul Regelui!

¹²⁷ O Dumnezeule, lasă-mă să fiu ca Enoh! Când vine ceasul ca eu să trebuiască să iau calea, lasă-mă să găsesc Drumul Regelui!

¹²⁸ Eu îl pot vedea pe Enoh. Așa cum el știa că îi revenea lui, căci el era un profet, el știa ce urma să se întâmple. Astfel, eu îl pot vedea pe el sărutându-și nevasta la revedere, și zicând, "Dragă, eu te voi revedea mai târziu." Își ridică copiii, și-i sărută la revedere; și merge jos la fiul lui căsătorit și fiica lui căsătorită, și-i sărută de adio.

¹²⁹ Și să-i zică, "Unde te duci, tată? Te duci afară pentru puțină plimbare?"

"Da, mă duc la o plimbare."

¹³⁰ Dar el nu a luat-o pe vechea cărare obișnuită în ziua aceea. El a luat Drumul Împăratului, și a plecat în Slavă. Aceasta îi revenea lui să facă astfel. El nu a vrut să plece, dar totuși aceasta i se cuvenea lui că el a împlinit toată neprihănirea. Pentru că, el era un model al Bisericii astăzi. El era un model al Bisericii care va face o plimbare de după-amiază, într-una din aceste dupăamieze. Noi vom atinge Drumul Împăratului, și vom merge în depărtare!

¹³¹ Da, aceasta i-a revenit lui Noe, aceasta i-a revenit lui Enoh, ca ei să îplinească toată neprihănirea.

¹³² Apoi eu vreau să vorbesc aici despre un alt om. Exista un om pe nume Daniel. Și el trăia într-o zi de critici. Voi știți, că Copiii lui Israel au fost luați din patria lor, jos în Babilon, și acolo ei erau triști, și ei erau acolo jos timp de vreo șaptezeci de ani. Dar acolo era un tânăr profet care s-a dus acolo cu ei, pe numele de Daniel.

¹³³ Și el cu un grup mic, doar o mână mică de frați, s-au unit împreună și au făcut un legământ cu Dumnezeu, că ei nu se vor întina cu-cu mersul modern din ziua aceea. Ei nu se vor încurca cu cărnurile regelui. Ei nu vor bea băuturile lui tari. Ei nu vor participa la petrecerile lui. Ci ei se vor păstra sfinți și dedicați lui Dumnezeu, căci așa li se cuvenea lor!

¹³⁴ I-a revenit lui Daniel, deoarece el era un profet, ca el să stea cu Cuvântul.

¹³⁵ Orice profet adevărat care cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, care... Dacă el nu cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, atunci el nu este un profet adevărat. Un profet adevărat stă cu Cuvântul. Orice spune Cuvântul, ei stau drept cu Acesta. Nu are importanță ce zice mersul zilei, sau ce-zice biserica modernă, sau ce zice altcineva, sau ce altceva face altcineva, adevăratul profet stă cu Cuvântul.

¹³⁶ Și Daniel știa, că dacă el stătea cu Cuvântul, ce îl va costa aceasta. Aceasta îl va costa popularitatea lui. Aceasta îl va costa pe el părțasia lui cu restul de frați. Aceasta îl va costa pe el o mulțime de lucruri. Dar ei au făcut o publicație, că, ei urma să se roage unui anumit dumnezeu, apoi după aceasta ei puteau să meargă înapoi și să se roage la orice dumnezeu.

¹³⁷ Dar voi știți, ceva despre Aceasta, Dumnezeu, noi nu facem compromisuri cu Dumnezeu. Nu există compro... compromisuri, cu Dumnezeu. Dumnezeu rămâne doar Dumnezeu! El nu se așteaptă de la noi, să fim Creștini, Duminica, să-L laudăm și să ne închinăm Lui; și, Lunea, să ne spălăm și scuzăm și s-o luăm jos, și tot felul de gânduri, că, "Poate că eram greșit, și se cuvenea să fac *asta* sau *cealaltă*." Noi stăm centrați drept pe Cuvântul lui Dumnezeu, și să stăm drept cu Acesta!

¹³⁸ Astfel noi aflăm că, Daniel, aceasta i-a revenit lui, ca profet, să stea cu Cuvântul, neapărat! Astfel exista un decret dat, care zicea, "Că oricine se va închina oricărui alt dumnezeu, în afară de dumnezeul pe care l-au ales ei." Cu alte cuvinte, "Dacă tu nu cooperezi cu noi, noi te vom arunca în groapa leilor." Păi, i se cuvenea lui Daniel, îi revenea lui ca să îplinească toată neprihănirea, că el nu s-a închinat la nici un alt dumnezeu, sau să se fi încurcat cu lumea; numai și numai lui Dumnezeu! Astfel, el a aruncat înapoi jaluzelele și a aruncat în sus fereastra, și a deschis perdelele, și s-a uitat afară înspre Răsărit, și s-a rugat de trei ori pe zi, întocmai cum făcea el întotdeauna; puternic! Nu să se strecoare pe undeva și să se ascundă, ca să o facă, ci el a deschis ferestrele; a lăsat să vadă pe oricine, care vroia. Lui nu i-a fost rușine de religia lui.

¹³⁹ Deoarece, i se cuvine unui Creștin să nu îți fie rușine de religia ta. Ca Pavel, din vechime, care a zis, "Pe calea care este numită erezie, nebună, acela este felul în care mă închin Dumnezeului părinților noștri." Vedeți? "Mie nu-mi este rușine de Evanghelia lui Isus Cristos," a zis el, "că aceasta este Puterea lui Dumnezeu pentru mântuire, pentru oricine care crede Aceasta." Asta-i adevărat, să nu fie rușinat de Evanghelie! Acesta este lucrul care ține în ceasurile când vaporul se leagănă și toate stelele sunt ascunse din vedere, și luna și stelele, și furtuna vuissește. Aceasta încă ține, pentru că este Evanghelia lui Isus Cristos!

Daniel era credincios. Aceasta i se cuvenea lui.

¹⁴⁰ Copiii Evrei, li se cuvenea lor, le revenea lor, după ce au luat ei poziția lor pentru Dumnezeu. Aceasta le revenea lor. Lor nu le păsa de cuptorul încins. Sub încercări grele, ce le păsa lor? Ei luaseră o poziție!

¹⁴¹ O Dumnezeule, dacă Creștinii de azi ar putea numai să vadă aceasta! "Eu îmi voi lua calea cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului. Eu am început-o cu Isus, O Doamne, du-mă până la capăt." Sub încercări, necazuri, dureri de inimă, moarte, boli, tristețe. Eu totuși îmi voi arunca sorțul pe Isus Cristos, ca să-mi iau poziția! "Pe Cristos, Stânca solidă, eu stau, toate celelalte baze sunt nisipuri mișcătoare." Toate celelalte se scufundă. Împărății vor cădea, și națiuni se vor rupe, și denominațiunile se vor împrăștia, și teologii vor muri, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămânea întotdeauna același!

¹⁴² Da, li se cuvenea lor ca ei să ia poziția lor. Și li se cuvenea lor, după ce au luat o poziție, ca ei să rămână pe poziția lor.

¹⁴³ Când voi ați venit în dimineața aceasta, crezând că Dumnezeu o să vă vindece, și voi vă luați poziția voastră, vă revine vouă ca voi niciodată să nu mărturisiți ceva contrar cu aceasta; sau, nu veniți. Așa este. Dacă tu nu simți că ești gata ca Dumnezeu să te vindece, atunci stai la o parte, că tu faci doar o batjocură din aceasta.

¹⁴⁴ Dacă simți, în dimineața aceasta când vine chemarea la altar, că, "Eu vreau să-mi iau poziția mea pentru Cristos." Dacă simți, socotește prețul; numără-ți oamenii, vezi dacă ești capabil să mergi la luptă. Vezi dacă ești gata. Dacă nu te simți că ești gata, nu veni. Dar dacă Ceva îți spune, "Aceasta este ziua mea, aceasta este dimineața mea," atunci să vii. Și, atunci, rămâi întotdeauna acolo! Să nu te miști tu deloc, indiferent dacă moartea te înfruntă, și ceața plutește în fața ta. Ce-ți pasă ție? Stai acolo! Căci, "Cerurile și pământul vor trece; Cuvintele Mele nu vor eșua nicio dată!" Tu vei sta cu Acesta.

¹⁴⁵ Când tu zici, "Eu îl cred pe Isus Cristos ca Vindecătorul meu. Eu cred, în dimineața aceasta, că El îmi va vindeca trupul meu bolnav. Ceva mi-a spus mie să vin la biserică. Eu sunt aici printre credincioși. Eu îmi iau poziția mea, în această dimineață. Eu cred Aceasta! Eu merg sus ca să se roage pentru mine. Când se roagă pentru mine, eu voi rămâne pe acea poziție! Indiferent cât de întuneric se face, sau oriunde ar fi, eu voi sta pe acea poziție." Tu ai luat poziție deoarece aceasta ți se cuvine ție.

¹⁴⁶ După ce tu ai făcut odată o mărturisire, tu trebuie să stai cu mărturisirea ta. Asta-i drept. Ți se cuvine ție, ca un Creștin, ca un credincios, ca să stai cu convingerea ta.

¹⁴⁷ Nu lăsa ca Diavolul să te împingă *încoace* și-n *colo*. Tu ești întotdeauna mănjit. Întotdeauna ești în afara drumului principal. Întotdeauna ești înăuntru și afară. Și acesta este felul în care nu poți sta niciunde. Tu nu poți avea încredere în tine însuși. Sau, tu nu poți, nimeni nu poate avea încredere în tine. Tu trebuie să stai! Și când ai făcut tot ce poți face să stai, atunci să stai! Continuă să stai! Asta-i adevărat. Noi trebuie să facem aceasta. Se cuvine nouă. Ne revine nouă, ca noi să facem aceasta.

¹⁴⁸ I-a revenit lui Ilie, i s-a convenit lui Ilie profetul, că el și-a făcut poziția lui să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece el cunoștea Cuvântul lui Dumnezeu. Și el a știut că acest arhiepiscop, Izabela, și toate diferențele lor denominaționale s-au amestecat cu mersul lumii. Aceasta i s-a convenit lui Ilie, ca profet, că el a stat. Și el a stat singur! A zis, "Dumnezeule, ei sunt duși toți, afară de mine, și eu stau singur." Aceasta era atât cât cunoștea el. Dumnezeu a zis că El mai avea ceva mai mulți care luau aceeași poziție; poate că nu în locul în care-care era Ilie, deoarece el era ținta națiunii. Ei nu au fost criticați cum era el, deoarece ei toți trăgeau drept în el, deoarece el era profetul. Dar aceasta îi revenea lui, în mijlocul încercării, în mijlocul criticii, în mijlocul indiferenței; i-a revenit lui Ilie, ca profet, să ia poziția pentru Dumnezeu, și să stea acolo.

¹⁴⁹ Aceasta ne revine nouă să împlinim toată neprihănirea. Acel om mare și puternic, preambrind această zi când religiile Izabeliene și alte lucruri se ridică acum, lucrurile pe care le avem astăzi, încercând să preia totul. Aceasta i se cuvine unui slujitor al lui Dumnezeu, indiferent de ceea ce zice cineva sau ce are loc, să stea, deoarece ni se cuvine nouă ca noi să stăm cu Cuvântul.

¹⁵⁰ Ilie știa că el era un profet. El a văzut vedenii. Dumnezeula adeverit pe el a fi un profet. Așa că nu contează dacă frații lui niciodată... Zeci de mii; priviți doar la Israeliți, milioane de ei, oameni care pretindeau a crede în Iehova, ei-ei s-au organizat pe ei înșiși. Ei s-au făcut moderni, așa cum sunt ei astăzi. Ei au devenit moderni. Ei au compromis asupra Cuvântului Său. Aleluia, dar i se cuvenea lui, Ilie, ca el să împlinească toată neprihănirea. Astfel el a stat acolo, singur, strigând împotriva relelor! Dacă ei îi luau viața, ce era cu asta? I se cuvenea lui, să împlinească toată neprihănirea. Acolo era răul în țară. Acolo era indiferență în țară. Acolo erau greșeli Scripturale în țară. Și îi revenea lui Ilie, ca să împlinească toată neprihănirea, să stea pentru Iehova; și atunci Iehova a stat pentru Ilie. Amin. I-a revenit lui!

¹⁵¹ Abraham. I se cuvenea lui Abraham să se separe de necredință. Vi se cuvine oricărui credincios să vă separați de

necredință! Abraham, i se cuvenea lui să pășească într-o țară a lui proprie, el și Dumnezeu, singur, pentru că el era un profet. Lumea nu a înțeles de ce a făcut Abraham o astfel de alegere. De ce și-a părăsit el casa lui? De ce și-a părăsit el biserica lui? De ce și-a părăsit el poporul lui? De ce a făcut el un lucru așa de nechibzuit, să călătorească într-o țară străină unde nu există apă sau hrană? De ce s-a dus el în acele pustii sterpe unde încă nu s-au dus oamenii? Dar i se cuvenea lui, căci el era profet, să se despartă de toată necredința, și să umble singur cu Dumnezeu. Dumnezeu a zis, "Sa pară-te pe tine, și Eu te voi binecuvânta."

¹⁵² Când tu te separi de toată necredința, Dumnezeu te va binecuvânta. Și se cuvine fiecăruia din noi, indiferent de preț, să ne separăm pe noi înșine de lumea necredincioasă. "Ieșiți afară din mijlocul lor, și fiți separați," zice Dumnezeu, "Eu vă voi primi." Ni se cuvine nouă, ca bărbați și femei ai lui Dumnezeu, să ne luăm poziția în acest ceas întunecos în care trăim noi.

¹⁵³ Abraham, indiferent de ceea ce gândeau ceilalți dintre ei, el s-a separat pe sine. De ce? El l-a văzut pe Dumnezeu. El a văzut o vedenie. Vedenia era adevărată, și vedenia s-a împlinit. El știa că Dumnezeu era cu el; Abraham, să facă așa o declarație nechibzuită cum a făcut. Un om în vârstă de o sută de ani, și o soție de nouăzeci, și ea era stearpă iar el era steril, și ei urmau să aibe un prunc la vârsta asta. Păi, știința medicală din ziua aceea l-ar fi numit pe el un fel de excentric. Ei l-ar fi numit „nebun.” Dar aceasta se cuvenea. Aleluia!

¹⁵⁴ Uneori se cuvine să devii straniu, dacă aceasta este conform Cuvântului.

Dumnezeu i-a vorbit, zicând, "Abraham."

A zis, "Da, Doamne?"

¹⁵⁵ "Eu sunt Dumnezeul părinților tăi. Eu sunt Dumnezeul Eternității. Eu sunt El Shaddai; Eu sunt Sânul, Eu sunt Pieptul, Eu sunt Dătătorul de Tărie. Mie nu-mi pasă cât ești tu de bătrân, Abraham, ce este aceasta pentru Mine? Mie nu-mi pasă cât de steril ești tu sau cât de sterp este pântecul ei, Eu îți voi da un fiu.

Și Abraham a zis, "Eu Te cred, Dumnezeule." Aleluia!

¹⁵⁶ Biblia zice, "El nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință, ci a fost tare, dând laudă lui Dumnezeu." De ce? Aceasta îi revenea lui. El a văzut mâna lui Dumnezeu mișcându-se, în putere.

¹⁵⁷ Oh, Branham Tabernacle, ce fel de cuvânt vom da noi la Ziua Judecării? Când, noi am văzut brațul Lui puternic. Noi am văzut Puterea Lui. Noi am privit Slava Lui. Noi am văzut ce a zis El; Aceasta nu dă greș niciodată. Noi am văzut Persoana Lui, marele Stâlp de Foc, o Lumină atârând aici în sală. Noi am văzut Aceasta acolo, știința a luat fotografia Acesteia, și toate celelalte. Și auzim Mesajul merge înainte, chiar drept pe linie, "Separați-vă pe voi înșivă de ei! Nu vă asociați cu nimic de necredință!" Aceasta ne revine nouă, ca noi să împlinim toată neprihănirea.

¹⁵⁸ Abraham a mărturisit că era un pelerin și un străin. El nu avea nimic de a face; el nu a cunoscut pe nimeni pe pământ. El a umblat cu Dumnezeu, deoarece aceasta i se cuvenea lui, deoarece el îl văzuse pe El. Aceasta i-a revenit lui Abraham. Când toți acei regi s-au întâlnit acolo afară, voi știți, ca să-l facă pe el un om mare; toți regii, după ce Abraham a obținut această mare victorie, când regii l-au întâlnit pe el acolo, toți frații denominaționali, și au zis, "Tu știi, Abraham, noi vom-voi vom face un legământ cu tine. Noi vom face așa-și-așa."

¹⁵⁹ El a zis, "Eu nu voi lua nici un șiret de încălțăminte, pentru mine; ca nu cumva să ziceți, Eu l-am făcut pe Abraham cineva."

¹⁶⁰ Oh, aceasta i se cuvenea lui, că el știa (aleluia) că Dumnezeu i-a jurat lui, "Eu îți voi da ție pretutindeni unde privești: est, nord, vest, sud."

¹⁶¹ Ce contează dacă noi avem cinci cenți sau zece cenți, dacă avem ceva să mâncăm sau nu, dacă trăim sau murim? Dumnezeu a promis, "Cel blând va moșteni pământul." Aceasta ne revine nouă, ni se cuvine nouă, ca noi să trăim așa, să acționăm așa, să împlinim toată neprihănirea. Dumnezeu vrea bărbați și femei care vor sta și vor împlini toată neprihănirea! Desigur că, *neprihănirea* este "Cuvântul Lui."

¹⁶² Așa cum am spus la începutul predicii, acesta este motivul că Isus a fost botezat. Indiferent cum a fost aceasta... Dacă El a pretins a fi Fiul lui Dumnezeu, atunci să fie botezat pentru iertarea păcatelor? El a făcut-o! Dar El trebuia să fie spălat, deoarece El era Marele Preot. El trebuia să îplinească toată neprihănirea. A zis, "Suferă aceasta, Ioan. Eu știu că tu o știi. Eu știu că Eu o știu. Și noi ne știm unul pe altul. Dar noi vom suferi ca aceasta să fie așa, dar astfel aceasta ni se cuvine nouă." Amin! Aleluia!

¹⁶³ Atunci eu voi lua calea cu cei puțini defăimați ai Domnului! Mi se cuvine foarte mult mie, și se cuvine ție, ca slujitori ai lui Dumnezeu, ca noi să luăm calea celor puțini disprețuiți ai Domnului; ca noi să umblăm cucernici, în neprihănire, sfinți, în această viață prezentă; să așezăm la o parte fiecare greutate care ne împresoară atât de ușor; uitându-ne la Autorul și Desăvârși torul credinței noastre, Isus Cristos! Amin.

Aceasta i-a revenit lui Abraham, când a pășit el acolo sus.

¹⁶⁴ Și Dumnezeu i-a zis, "Acum, ia acest băiețuș. Tu ai acum vârsta de o sută și (cam) douăzeci de ani. Și tu ai un băiețuș aici, un micuț cu părul creț. El este un micuț atât de dulce. Dar eu vreau ca tu să-l duci sus pe munte, și să-l oferi ca jertfă, și prin el Eu am să fac multe națiuni din tine." Cum putea să fie aceasta? Se părea că Dumnezeu avea totul încurcat. "Eu voi lua, prin Isaac, și voi binecuvânta întreaga lume și fiecare națiune, cu el; dar eu vreau ca tu să-l duci acolo sus și să-l ucizi. Prin sămânța lui Isaac..." Aleluia! "Prin sămânța lui Isaac Eu voi binecuvânta fiecare națiune sub Ceruri, dar Eu vreau ca tu să-l duci acolo sus și să-l ucizi."

¹⁶⁵ Oh, acel bătrân tată, neînduplecat, ferm; cu lemnele și un sac în spate, conducând un măgăruș. Doamne! Micuțul Isaac pășind înaintea lui! "El nu s-a clătinat la promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință." Aceasta i se cuvenea lui!

¹⁶⁶ Căci Abraham a zis, el însuși, "Eu îl primesc pe el ca pe unul venit din morți, și eu sunt pe deplin încredințat că Dumnezeu este capabil să-l învie din nou." Amin! Aceasta îi revenea lui Abraham, să împlinească toată neprihănirea. El știa despre ce vorbea. El cunoștea pe Dumnezeul lui. El a știut, că ce a spus Dumnezeu, Dumnezeu este în stare să facă. Ce promisiune a făcut Dumnezeu, Dumnezeu este în stare să-și țină promisiunea Lui, indiferent ce este. Astfel, i s-a convenit lui Abraham ca el să împlinească toată neprihănirea.

¹⁶⁷ Aceasta le revenea ucenicilor, la Cincizecime, ca să se ducă în acea cameră de sus. De ce? De ce le revenea aceasta? Deoarece ei au întâlnit un Om; un Tâmplar, cunoscut de către lume, ca un Străin Galilean cu nume rău, "nelegitim." Dar ei l-au văzut pe acel Om înviind morții. Ei l-au văzut pe acel Om deschizând ochii orbilor. Ei au auzit pe acel Om predicând Cuvântul nealterat, al lui Dumnezeu. Și ei știau că El era Mesia. Ei au văzut toate semnele în jurul Lui. Ei l-au auzit pe Dumnezeu răspunzând din Ceruri. Ei au văzut Stâlpul de Foc plutind deasupra Lui. Ei știau că El era Mesia. Și când El le-a zis lor, "Este de trebuință pentru Mine ca Eu să plec; dar Eu vreau ca voi să vă suiți la cetatea Ierusalim, și să stați acolo. Doar să așteptați acolo."

"Cât timp?"

"Până atunci!"

"Cât va dura aceasta, Doamne?"

¹⁶⁸ "Doar până atunci! Până când veți primi o Putere se Sus! Atunci voi veți fi martorii Mei."

"Cât va dura aceasta, Doamne?"

¹⁶⁹ "La această generație, și la *aceea* generație, și atât de mulți cât va chema Domnul Dumnezeul nostru. La Ierusalim, Iudeia, Samaria, și la cele mai îndepărtate locuri de pe pământ. Dar, înainte ca să plecați, Eu vreau ca voi să așteptați! Eu voi face ceva pentru voi."

¹⁷⁰ Aceasta li se cuvenea lor ca ei să meargă în camera de sus, deoarece ei au văzut Puterea Lui. Ei știau că El a murit, era mort. Și a murit într-atât încât chiar luna și stelele erau martori că El era mort, ele și-au ascuns fața lor și nu au mai strălucit. Pământul știa că El era mort, până când acesta s-a cutremurat cu o proșternare agitată. Pietrele au erupt afară din pământ, care erau acolo de la distrugerea potopului. Ei știau că era Mesia. Ei au știut că, Cuvântul Lui era, că El urma să trimită înapoi pe Duhul Sfânt. Ei știau că aceea era o promisiune. Ei știau că ei trebuiau să aștepte acolo sus pentru Aceasta. Ei L-au văzut. Ei știau că El era mort; ei știau că El a înviat. Ei L-au văzut, de aceea ei știau despre ce vorbeau.

¹⁷¹ Până când un om nu știe despre ce vorbește, el nu poate să spună prea multe. Dar când tu știi despre ceea ce vorbești! Dacă te gândești că aceasta este emoționant, vino și ia Aceasta odată, atunci tu vei ști despre ceea ce vorbești. Aceasta nu este emoționant. Aceasta este Puterea lui Dumnezeu spre salvare. Acesta este Duhul Sfânt. Eu știu despre ce vorbesc. Fiecare, cine L-a primit, știe despre ce vorbește.

¹⁷² Aceasta se cuvenea ucenicilor, le revenea lor ca ei să țină Cuvântul Lui, ca să aștepte sus la Ierusalim. Astfel ei s-au dus sus să aștepte la Cincizecime, până când au primit Duhul Sfânt. Căci, atunci au cunoscut ei că slujba lor nu putea să meargă înainte până ce ei au primit Duhul Sfânt, ca să mărturisească despre El. Ei știau că erau neputincioși. Dar ei trebuiau să aibe Prezența Lui, astfel ei s-au dus să aștepte pentru Aceasta.

Aceasta îi revenea lui Petru, după ce Isus l-a întâlnit pe el.

¹⁷³ În Marcu 16, a zis, "Mergeți în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia. Aceste semne vor urma pe cei ce vor crede. În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi; dacă vor bea lucruri otrăvitoare, nu îi vor vătăma; dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor face bine."

¹⁷⁴ I-a revenit lui Sfântul Petru, bătrânul pescar, care nu avea suficientă educație nici să-și semneze propriul lui nume. Dar într-o zi când mergea el prin poarta frumoasă pe care a zidito Solomon, acolo ședea un om care era olog. Genunchii lui erau slăbiți, și gleznelor, iar el nu putea să umble. Așa era el. El nu avea putere. Un om cam de vreo patruzeci de ani, el nu avea putere. Dar când Petru a auzit ceașca scuturându-se, și s-a uitat în jos și a văzut un om infirm șezând acolo, Ceva i-a zvâcnit în inimă! El a fost la Cincizecime, el avea Duhul Sfânt! El avea promisiunea lui Isus, astfel îi revenea lui, i se cuvenea lui, că el a zis, "Aur și argint nu am." El și-a dat mărturia lui, "Eu nu am argint și aur. Dar, ceea ce am, eu îți dau dacă poți să primești aceasta."

"Eu îmi pot imagina că omul a spus, "Eu pot să primesc aceasta."

¹⁷⁵ Și a zis, "Atunci, în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te în picioare și să fii făcut bine." Și el s-a întins și l-a apucat, ca să-i ridice credința, și l-a ridicat în felul acesta în sus; și oasele gleznelor lui au primit putere, și a plecat, sărind, laudând și slăvind pe Dumnezeu.

¹⁷⁶ Aceasta îi revenea lui să o facă, aceasta i se cuvenea lui. El trebuia să o facă, deoarece el era ucenic uns. El era cu Isus. Toată lumea știa, cu o zi înainte, în Curtea Sanhedrinului, când ei l-au avut pe el, pe el și Ioan, pe amândoi, nepricepuți și neînvățați; ei știau că au fost cu Isus, pentru că ei au auzit despre felul în care vorbeau ei, despre râvna ce o aveau. Ei știau că ceva li s-a întâmplat lor. Și Petru știa aceasta. Astfel i se cuvenea lui Petru, i se cuvenea lui deoarece el avea promisiunea lui Dumnezeu pentru ziua aceea.

¹⁷⁷ "Eu vă voi da Putere. Eu vă voi da Putere. Veți călca pe capetele șerpilor și a scorpionilor. Orice veți cere în

Numele Meu, Eu voi face. Dacă ziceți muntelui acesta, mută-te, și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ceea ce ziceți se va împlini, voi puteți avea ce ați spus."

¹⁷⁸ Îi revenea lui Petru atunci ca să creadă Aceasta. I se cuvenea lui. Aceea era ceea ce trebuia el să facă, deoarece el știa că trăia în ziua acelei însărcinări. Aceea era Lumina ceasului acela. Învierea tocmai a venit, Duhul Sfânt era acolo. Aceasta i se cuvenea lui.

¹⁷⁹ Aceasta i se cuvenea Sfântului Pavel; după ce era un critic. Și pe drumul lui în jos spre Damasc, într-o zi acolo, acel Stâlp de Foc care l-a condus pe Israel din Egipt în țara promisă, acela a fost făcut trup și a locuit printre ei și s-a întors înapoi la Dumnezeu, i-a vorbit lui. Și el s-a întrebat, "Cum poate să fie acesta Iehova? Cum poate să fie aceasta? Și iată-L acolo, în același Stâlp de Foc, plutind acolo." "Doamne, cine ești Tu pe care prigonesc eu?"

¹⁸⁰ El a zis, "Eu sunt Isus." Oh, Doamne! El l-a însărcinat pe el, i-a dat lui slujba. L-a însărcinat pe Pavel, i-a dat lui slujba lui.

¹⁸¹ Pavel a fost în Prezența lui Dumnezeu, el văzuse Stâlpul de Foc. El l-a văzut pe acel Isus care era odată Stâlpul de Foc, apoi făcut trup și a locuit printre noi, și s-a întors înapoi într-un Stâlp de Foc, și l-a însărcinat pe el cu slujba lui. Aleluia! Nimic nu o să-l zguduie pe el. Aceasta îi revenea lui, când ei au luat batiste de pe trupul lui și le-au trimis bolnavilor. Aceasta se cuvenea lui, deoarece el știa că el era apostolul uns. El a văzut viziunile de la Dumnezeu, și Dumnezeu a apărut înaintea lui și i-a vorbit, și a văzut aceasta întâmplându-se exact. Păi, i se cuvenea lui Pavel, că atunci când el încerca să ajute pe oameni, împlinea Cuvântul cu care era însărcinat el. El era Lumina din ziua aceea. El era Lumina la Neamuri. El știa aceasta. Dumnezeu l-a însărcinat pe el să fie. El era Lumina în ziua aceea. Astfel, El i-a însărcinat lui Pavel.

¹⁸² Acum aceasta se cuvine nouă, ni se cuvine nouă în această zi. Noi știm! Noi tocmai am trecut prin Epocile Bisericii. Noi știm că noi am primit Duhul Sfânt, noi știm aceasta fără nici o umbră de îndoială. Noi știm că noi avem Lumina Evangheliei.

¹⁸³ "Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt." Nu există nici un cleric în lume, sau nimic altceva, poate să sfideze Aceasta. Cât de departe poate aceasta să se facă? "Promisiunea este pentru copiii voștri, la acei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru."

¹⁸⁴ Profetul a zis, "Va fi Lumină în timpul de seară, aceste Lumini ale Evangheliei se vor întoarce iarăși înapoi." Ca și același soare care răsare în Est și apune în Vest, Acesta se va întoarce iarăși în zilele din urmă. Iată-ne aici în zilele din urmă!

¹⁸⁵ Noi am primit Duhul Sfânt. Noi știm asta. Noi am vorbit îp. limbi așa cum au făcut și ei la Cincizecime. Și noi știm că voi Îl puteți primi.

¹⁸⁶ Noi știm că îngerul al șaptelea și-a dat Mesajul lui. Noi Îl vedem adevărat, semnul.

¹⁸⁷ Noi știm că suntem la sfârșitul Epocii Laodiciene. Noi știm că vrajba națională, semnele și minunile, apar pretutindeni. Noi știm că suntem în timpul sfârșitului.

¹⁸⁸ Dumnezeu poartă mărturie! Și ni se cuvine nouă, ne revine nouă ca să împlinim toată neprihănirea. "Națiuni împotriva altor națiuni, perplexe uneori, în strâmtorare," toate aceste lucruri pe care noi le-am auzit. Dacă voi puteți să primiți Aceasta!

¹⁸⁹ Acum suntem la ultimul ceas. Noi suntem în Epoca Bisericii Laodicea. Fiecare mesager și-a dat epoca lui, și-a dat Mesajul în epoca lui. Iar noi suntem aici la sfârșitul epocii, și vedem că Dumnezeu a susținut aceasta cu semne și minuni. Și nimeni nu poate să spună că aceasta nu este așa.

¹⁹⁰ El este aici acum! El este în Biserică! El este în oameni. Nimeni nu poate să spună că aceasta nu este așa. Noi știm că El este aici.

¹⁹¹ Și ni se cuvine nouă să luăm Cuvântul Său. Noi, ni se cuvine nouă ca să credem toată neprihănirea. Aceasta ni se cuvine nouă. Ne revine nouă ca noi să împlinim fiecare lucru despre care a vorbit El.

¹⁹² Biserica este slabă, bisericile de azi. Noi suntem fărâmițați de neînțelegeri organizaționale, separare de frățietate; Metodști, Bapțiști, Presbiterieni, Unitarieni, Trinitarieni, Pentarieni, Și tot felul de lucruri. Noi suntem fărâmițați. Așa trebuie să fie. Trebuie ca să fie așa.

¹⁹³ Atunci va veni un Mesaj! Oh, aleluia! Noi știm că acesta este același Stâlp de Foc care a condus pe Israel. Noi știm că aceeași slujbă care l-a însoțit pe Isus Cristos, prin acel Stâlp de Foc care l-a uns, însoțește Biserica astăzi. Știința a dovedit-o; noi nu avem nevoie de această dovadă. Dumnezeu a dovedit-o! Noi avem nevoie de slujba lui Isus Cristos să potrivească acea Piatră din Capul unghiului venind acolo, care a adus Biserica într-un loc unde slujba este exact cum era când a plecat Isus. Exact!

Națiunile se destramă, Israel se trezește,
Semnele pe care le-au prevestit înțelepții;
Zilele neamurilor sunt numărate, cu necazuri împovărate;
"Întoarceți-vă, O împrăștiatilor, la ai voștri."

¹⁹⁴ Noi suntem în zilele din urmă. Și ni se cuvine nouă, ne revine nouă ca să împlinim toată neprihănirea.

¹⁹⁵ Amintiți-vă, că Isus a zis, "Cum era în zilele lui Lot, așa va fi la Venirea Fiului omului." Cât 9-e mulți își

amintesc aceasta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] În ordine. Ce era în zilele lui Lot? Ce semn a dat El?

¹⁹⁶ Au existat trei clase de oameni în zilele lui Lot. Era aceasta adevărat? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Acolo era necredinciosul, credinciosul-prefăcut, și credinciosul. Fiecare dintre ei au primit un mesager. Așa este. Când ședea Abraham sub stejarul lui, ce a avut loc? Iată ce a avut loc.

¹⁹⁷ Era un Înger care a venit jos și s-a dus la Sodoma. Acest Om s-a dus acolo jos și i-a învățat pocăința, ca ei să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Numai trei au ieșit afară, Lot și cele două fiice ale lui. Nevasta lui s-a transformat într-un stâlp de sare. Numai trei au ieșit afară, când acolo era un Billy Graham modern care le-a turnat mesajul acolo jos la ei.

¹⁹⁸ Și noi vedem aceasta întâmplându-se astăzi. Noi vedem, la biserica nominală, noi vedem un mesager mergând înainte, predicând.

¹⁹⁹ Și acolo era Unul Care a venit la Abraham și Biserica aleasă. El le-a dat un semn. Și noi știm că aceasta este adevărat. Noi știm că acesta este un fapt. El a șezut cu spatele întors către cort, a spus cine era Sara, ce era în inima ei, și ce era necazul ei. El a dat mesajul, exact. Abraham știa că era Dumnezeu. Căci, îndată ce El a vorbit astfel, el l-a numit pe El, "Elohim," un Mesager, format în trup omenesc, să aducă un Mesaj la o Sodomă și Gomoră.

²⁰⁰ Și când vedem noi acele lucruri despre care a spus Isus că se vor împlini, ne revine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea. Ni se cuvine nouă ca noi să-l luăm pe Dumnezeu după Cuvântul Său. Credeți voi aceasta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Astfel suferiți ca aceasta să fie așa acum.

²⁰¹ "Frate Branham, tu ești-tu ești-tu ești în afara îngrijirii cu ceilalți, denominațiunile."

²⁰² Asta poate să fie așa. Îngăduiți ca aceasta să fie așa acum. Asta-i adevărat, îngăduiți ca aceasta să fie așa.

²⁰³ "Păi, ar fi mai bine de tine dacă ai merge să cooperezi."

²⁰⁴ Suferiți ca aceasta să fie așa, acum. Dar astfel aceasta ne revine nouă. Noi suntem poporul Lui, profeții Lui, înțelepții Lui. Ne revine nouă ca să împlinim toată neprihănirea. Așa că, haideți să o facem, precum ne plecăm capetele.

Națiunile se destramă, Israel se trezește,
Semne pe care Biblia le-a prevestit;
Zilele neamurilor numărate, cu necazuri împovărate;
"Întoarceți-vă, O risipiților, la ai voștri"

O zi de răscumpărare este aproape,
Inimile oamenilor cedează de frică;
Fiți umpluți cu Duhul, lămpile voastre să fie curate,
Uitați-vă în sus, răscumpărarea voastră este aproape!
Prorocii falși mint, și Adevărul lui Dumnezeu îl tăgăduiesc,
Că Isus Cristosul este Dumnezeul nostru, (Cât de adevărat este aceasta; oh, cu sutele!)
Dar noi vom pași unde au călcat apostolii.

Căci ziua răscumpărării este aproape,
Inimile oamenilor cedează de frică;
Fiți umpluți cu Duhul, aveți lămpile ajustate și curate,
Uitați-vă în sus, răscumpărarea voastră este aproape!

²⁰⁵ În timp ce aveți capetele plecate, vă revine vouă, în dimineața aceasta, ca voi să vă predați viețile voastre lui Cristos? V-a vorbit El vouă? Dacă este așa, ridicăți-vă doar mâna către El, și ziceți, "Eu acum îl accept pe Cristos. Îmi revine mie ca eu să-mi predau totul, voința mea, în dimineața aceasta, Lui. Eu îmi ridic mâna acum și zic, Doamne Isuse, fii milostiv. Eu am nevoie de Tine, oh, câtă nevoie am eu de Tine! În fiecare ceas, eu am nevoie de Tine." Dumnezeu să vă binecuvânteze. "Oh, Salvator Binecuvântat, eu vin la Tine."

Eu am nevoie de Tine, oh, am nevoie de Tine;

Ce ar fi dacă voi ați fi întinși unde este mama întinsă acum?

Fiecare ceas eu am nevoie de Tine!
Oh, binecuvântă-mă acum, Mântuitorul meu,
Eu vin la Tine!

Eu am nevoie de Tine, oh, O Doamne, noi avem nevoie de Tine;
În fiecare ceas eu am nevoie de Tine!
Oh, binecuvântă-mă acum,

Doamne, eu am nevoie de Tine acum mai mult decât am avut pentru mult timp.

Dar eu vin la Tine!

²⁰⁶ [Fratele Branham începe să fredoneze, *Eu Am Nevoie De Tine Fie ca Ceas* – Ed.]

²⁰⁷ Tată Ceresc, jos prin văile pe care umblăm, știind că Tu ai promis, "Eu nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra."

Astfel eu vin la Tine!

²⁰⁸ Dacă există cineva aici, Doamne, care nu sunt în ordine în sufletul lor; dacă ei veneau în jos pe cărarea pe care este mama mea chiar în acest moment, O Doamne, fie ca să aibe acea mărturisire, și ei. Aceasta ne revine nouă astăzi, Doamne.

²⁰⁹ Noi suntem la capătul drumului, Epoca Bisericii Laodicea; un Mesaj; respingerea Mesajului; susținerea Mesajului; și Prezența lui Cristos dovedind că El este același, ieri în zilele lui Lot, și în zilele Lui în trup, și în zilele de azi; ieri, azi, și în veci.

²¹⁰ Lasă ca ei să Te primească acum ca binecuvântatul lor Mântuitor. Admite aceasta, Doamne. Eu o cer în N urnele lui Isus.

Oh, binecuvântă-mă acum, Mântuitorul meu,
Eu vin la Tine!

Mult prețiosule Domn,
Ispitele își pierd puterea lor,
Cu adevărat, Doamne, când Tu ești aproape.

Eu am nevoie de Tine, oh, eu am nevoie de Tine!

²¹¹ Dacă Tu ai luat-o pe ea de la noi, odihnește-i prețiosul ei suflet în Ceruri. Admite aceasta. Admite aceasta, Doamne.

Mântuitorul meu, eu vin la Tine!

²¹² Tată, Dumnezeu, ascultă-ne. Ne revine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea aici. Noi știm ce spune Cuvântul. Noi nu suntem în întuneric. Noi știm ce a promis Cuvântul. Ajută-ne, O Doamne, ca noi să împlinim toată neprihănirea. Împlinește Cuvântul Tău. Fie ca fiecare credincios de aici să aibe credință acum, așa cum ne apropiem de bolnavi. La toți dintre noi ne place să trăim, Doamne; dar mai întâi ar trebui să fie Viața Eternă, pentru lumea aceea care urmează să vină. Ascultăne, Tată, în timp ce adunarea se roagă, în special bolnavii și nenorociții.

²¹³ Mă întreb, ceva, dacă există ceva străini printre noi, care nu au fost niciodată în Tabernacol, și dacă sunteți bolnavi, și dacă priviți la Dumnezeu după ajutor? Cu capetele voastre aplecate, voi toți. Ați vrea să ridicați mâna, voi acei ce sunteți străini față de mine, care nu mă cunoașteți sau eu nu vă cunosc, iar voi ați venit acum la Cristos după ajutor. Doar ridicați-vă mâna. Înțelegeți? Domnul să vă binecuvânteze, și pe tine, și pe tine. Acolo sunt câțiva.

²¹⁴ Voi trebuie doar să credeți. Acest Mesaj nu este în zadar, acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

²¹⁵ Doamna... Cu capetele voastre plecate. Ea rămâne ținând mâna ei. Ea suferă de o boală de inimă. Ea este D-na Nance. Ea este din Madisonville, Kentucky. Asta-i adevărat. Nu-i așa, doamnă? Acum vă puteți ridica capul. Dvs. ați avut mâna ridicată, continuați să o țineți. Asta era adevărat, nu-i așa? Dacă este așa, ridicați mâna. Vedeți la ce timp trăim, prieteni? [Adunarea spune, "Da." – Ed.] Eu nu o cunosc pe doamna aceea. Eu nu am văzut-o niciodată. Dar ce este aceasta? Este un semn al Evangheliei. Ca voi să puteți...

²¹⁶ Mă credeți pe mine că eu sunt profetul Lui, doamnă? Credeți? Totuși, noi suntem străini. Eu nu vă cunosc. Numele acela era corect, nu-i așa? Dacă aceasta era corect, orice ți-a spus El, doar-doar fă cu mâna la audiență, ca ei să vadă că aceea era corect. [Adunarea se bucură – Ed.]

²¹⁷ Ce ar putea face aceasta? Isus din Nazaret. Ca voi să puteți cunoaște că eu aș fi profetul lui Dumnezeu, și spunându-vă vouă Adevărul, căci astfel ni se cuvine nouă. O femeie s-a atins de haina Lui, și El s-a întors și i-a zis ei, despre "scurgerea de sânge," și i-a spus că se va opri.

²¹⁸ Doamna care șade lângă dvs., are o boală de inimă, de asemeni. Asta-i adevărat. Da. Eu nu o cunosc pe ea. Voi știți că nu o cunosc. Înțelegeți? Dar Dumnezeu o cunoaște. El îi cunoaște necazul ei, nu cunoaște El? Doamna Allen, credeți că Dumnezeu vă poate face bine? [Femeia zice, "Da." – Ed.] Dacă acesta vă este numele, și necazul dvs., ridicați-vă mâna. Ridicați-vă mâna, dacă aceasta este corect. [Adunarea se bucură.]

²¹⁹ O doamnă care șade acolo lângă dvs. Vreau să spun D-na Bennett. Voi toate sunteți din același loc. Ea are boală de rinichi în loc de boală de inimă. Credeți din toată inima, și dvs. vă puteți face bine, de asemeni. Credeți, doamnă? Ridicați-vă mâna, și ziceți, "Eu accept aceasta," apoi puteți merge acasă și să vă faceți bine. Dacă tu ai putea crede! Voi sunteți cu toții de jos din Kentucky, un oraș numit Madisonville.

²²⁰ Șezând acolo înapoi, o doamnă, Mrs. Bone. Ea este de lângă Madisonville. Ea nu locuiește chiar în Madisonville, ea se uită drept la mine. Și acolo este acel Înger stând drept deasupra ei. Ea locuiește lângă Madisonville. Numele ei este Bone; boală de sinusită, condiție asmatică, tusă. Dacă aceasta este adevărat, fă cu mâna înainte și înapoi, doamnă. Crede în Domnul Isus Cristos, și mergeți acasă și fiți bine.

²²¹ Boală de gât, domnule. Credeți dvs. că Dumnezeu poate să vindece boala de gât și să vă facă bine? Fiți vindecate! Aveți doar credință în Dumnezeu.

²²² Doamna Hopkins, doamna de culoare din Chicago. Eu nu vă cunosc, nu v-am văzut niciodată în viața mea. Dar dvs. vreți să fiți vindecate de acea nervozitate, și boală de sinusită? Mergeți, credeți, și dvs. puteți să vă faceți bine, de asemeni.

²²³ Doamna Hanes din Columbus, Ohio. Dvs. credeți în Domnul Isus Cristos, și puteți să vă duceți acasă și să vă faceți bine, de asemenea.

²²⁴ Noi suntem la capătul drumului. Voi credeți? [Adunarea zice, "Amin!" – Ed.] Ni se cuvine nouă să împlinim toată neprihănirea. El a promis că lucrurile acelea vor fi. Noi suntem aici. Credeți voi aceasta? ["Amin!"]

²²⁵ Ei bine, puneți-vă mâinile unul peste altul. Eu vreau să vă pun o întrebare. A promis Isus că aceste lucruri vor fi în zilele din urmă? Spuneți, "Amin." [Adunarea zice "Amin." – Ed.] "Așa cum era în zilele lui Lot. Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi." El de asemeni a spus aceasta, "Aceste semne îi vor urma pe acei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor face bine?" ["Amin."] Sunteți gata să vă luați poziția voastră, de credincios? ["Amin."] Căci astfel ni se cuvine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea.

²²⁶ Aceasta este neprihănirea lui Dumnezeu, că atunci când aceste batiste de aici (eu îmi pun mâinile peste ele, în Numele lui Isus) vă atinge pe voi; eu știu că Duhul Sfânt este aici, Același care a fost cu Pavel. "Ei au luat de pe Pavel..." Așa veți fi voi vindecați, dacă doar veți crede aceasta.

²²⁷ Eu cred că același Duh Sfânt, prin Duhul Sfânt, este aici în dimineața aceasta, dovedindu-se pe Sine, Mesajul din ultimele zile; marele Duh Sfânt Însuși, personificându-se pe Sine, venind în trup uman, făcându-și lucrările Lui.

²²⁸ Eu am stat în dimineața aceasta, sub o dificultate. Voi știți cam ce urmează să aud când voi pleca de aici. Dar ne revine nouă ca toată neprihănirea să fie împlinită.

²²⁹ Dumnezeu a pus Mesajul în inima mea. Acum îți revine ție, ca un Creștin, ca tu să crezi. În timp ce aveți mâinile unii peste alții, nu va exista nici o persoană bolnavă printre noi, numai dacă veți crede din toată inima, și sunteți gata să vă luați poziția voastră.

²³⁰ Acum, Tată Ceresc, noi îți aducem Ție această audiență, după Mesaj. Doamne Dumnezeule, desigur că oamenii pot să vadă acum că aceasta ni se cuvine nouă. I se cuvine unui profet, să stea pe Cuvânt. I se cuvine unui membru al bisericii, li se cuvine lor ca ei să ia poziție. Aceasta li se cuvine bolnavilor, să creadă Cuvântul lui Isus Cristos, când El a zis, "Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor face bine."

²³¹ Eu urma să chem o linie de rugăciune, Doamne. Dar mesajul care tocmai mi s-a dat mie, prin telefon, m-a zguduit pe mine, Tată. O Dumnezeule, Cuvântul Tău spune, "Ni se cuvine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea." Dă-ne Aceasta fiecăruia dintre noi.

²³² Duhul Sfânt este aici dovedind că El este printre noi. Acum lasă ca Puterea lui Dumnezeu, lasă mărturia Duhului Sfânt, să se miște în inimile acestor oameni chiar acum, să le dea lor o încredințare; cum a avut Daniel, cum a avut Noe, cum a avut Enoh, cum a avut Ioan, cum a avut Petru, cum a avut Pavel, cum a avut Isus, cum a avut Abraham, cum au avut toți dintre ei, Doamne. Că, aceasta ni se cuvine nouă în această zi, unde puterea de vindecare Divină este revărsată, semne și minuni sunt făcute, o mare trezire a venit printre oameni, Duhul Sfânt a coborât printre oameni. Ei au strigat, au vorbit în limbi, au profetit, mari daruri, și semne și minuni. Îngerul Mesajului, Îngerul acestei epoci ne-a apărut nouă în forma Duhului Sfânt, și El ne aduce nouă un Mesaj. Noi vedem Aceasta fiind împlinit. Noi îl vedem pe El luând trupurile noastre și transformându-ne pe noi din ființe umane, în agenți ai lui Dumnezeu, să vorbească înainte mari semne misterioase și minuni. Când vedem noi aceste lucruri, atunci ne revine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea.

²³³ Când noi știm că Abraham s-a uitat înapoi la Lot, că atunci când Daniel s-a putut uita la Abraham, că atunci când Ioan a putut să se uite la Daniel, (O Dumnezeule!) că atunci când Petru și Ioan au putut să se uite la Isus. Și când noi ne putem uita la ei, și astăzi noi vedem aceleași rezultate printre noi, atunci ni se cuvine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea.

²³⁴ Lasă ca Puterea lui Isus Cristos să încarce această clădire, cu credință Divină, și să vindece fiecare persoană de aici, de fiecare nenorocire și fiecare boală, Doamne. Și, ca slujitor al Tău, eu acuz pe acest Diavol care m-a presat toată dimineața, care a încercat să mă facă să ies afară de la acest amvon! Prin harul lui Dumnezeu, eu am stat aici.

²³⁵ Toți acești sărmani, bolnavi și suferinzi muritori ai lui Dumnezeu. Ieși afară din ei, Satan, tu Diavolule! Eu te acuz pe tine, prin viul Dumnezeu Isus Cristos, ca tu să te depărtezi de acești oameni, și să nu-i mai superi, căci ei stau ca și copiii Evrei în ceasul încercării, ca să-și ia poziția lor, și să fie vindecați din ceasul acesta înainte. Prin Numele lui Isus Cristos, eu acuz boala și diavoliul din această adunare, care au venit să îmbolnăvească pe acești oameni, să se depărteze de la ei!

²³⁶ Cu capetele noastre aplecate, cu inimile noastre către Dumnezeu, eu am să cânt o cântare. Eu voi încerca aceasta, cu ajutorul vostru și cu ajutorul lui Dumnezeu. *Credința Mea Se Uită Sus La Tine*. Eu nu vreau ca voi să vă îndoțiți, nici un pic, ci eu vreau ca voi să credeți acum. Aceasta ni se cuvine nouă. Câți Creștini sunt aici? Ridicați-vă mâinile, și ziceți, "Amin." [Adunarea zice, "Amin!" – Ed.] Câți credincioși? Ziceți, "Amin." ["Amin!"] Cât de multi v-ați pus mâinile peste alții? Ziceți, "Amin." ["Amin!"] Atunci ni se cuvine nouă ca noi să împlinim toată neprihănirea.

Credința mea privește sus la Tine,
Tu Miel al Calvarului,
Mântuitor divin;
Ascultă-mă acum în timp ce mă rog,
Ia de la mine toate păcatele (*păcatul* este "necredința")
O lasă ca din această zi
Să fiu cu totul al Tău!
În timp ce calc pe labirintul întunecos al vieții,

Și când mâhnirea se întinde în jurul meu, (Dumnezeule, fii Călăuza mea acum!)
Fii Tu Călăuza mea;
Fă ca întunericul să se transforme în zi,
Șterge la o parte lacrimile tristeții,
Nici să nu mă lași să rătăcesc
La o parte de Tine.

²³⁷ Cu capetele noastre plecate. Draga mea mama bătrână a trecut din viață pe când predicam, fie ca ecoul glasului meu să meargă prin defileurile mari ale Cerului.

²³⁸ Când ea mi-a spus, zilele trecute, ea a zis, "Billy, tu m-ai hrănit pe mine. Tu mi-ai plătit chiria și nota de curent, și mi-ai dat ceva să mănânc." Și a zis, "Dragă, când tu erai un băiețuș, eu am ieșit afară în vreme rea și am tăiat lemne, și am făcut foc ca să-ți fie cald. Și am gătit pentru tine, ce aveam noi în casă, ca să gătim." Să o văd pe ea șezând acolo, și mâinile ei bătrâne și slăbite care ne-au spălat rufele noastre murdare. Tu stai neputincios, eu nu aș putea face nimic.

²³⁹ Eu am zis, "Mamă, în mâinile viului Dumnezeu, eu predau sufletul tău neprihănit."

²⁴⁰ Ea este dusă de atunci. Toți dintre ei s-au dus. Frații mei sunt tot ce mi-a rămas. Vestea aici la amvon a fost destul de rea. Dacă ea este dusă, Dumnezeu să-i odihnească sufletul. Dacă ea încă este cu noi, și cu noi până deseară, prin harul lui Dumnezeu eu voi fi aici la amvon ca să-mi îndeplinesc datoria, căci îmi revine mie ca eu să împlinesc toată neprihănirea. Și eu voi afla aceasta.

²⁴¹ Eu predau serviciul Fratelui Neville, binecuvântatul meu pastor asociat. Frate Neville.